

223

Besluit van 18 april 1980, houdende regelen omtrent hoeveelheidsaanduiding van produkten (Hoeveelheidsaanduidingenbesluit) (Warenwet)

Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne van 22 oktober 1979, DG Vgz/VA, no. 147461, van Onze Minister van Landbouw en Visserij en van de Staatssecretaris van Economische Zaken, Th. M. Hazekamp;

Overwegende, dat regelen moeten worden gesteld ter uitvoering van de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 19 december 1974 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake het voorverpakken naar volume van bepaalde vloeistoffen in voorverpakkingen met bepaalde inhoud, no. 75/106/EEG (Pb. E.G. 1975, L 42), zoals deze richtlijn laatstelijk is gewijzigd bij de richtlijn van die Raad van 23 november 1979, no. 79/1005/EEG (Pb. E.G. L 308), en ter uitvoering van de richtlijn van die Raad van 20 januari 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake het voorverpakken naar gewicht of volume van bepaalde produkten in voorverpakkingen, no. 76/211/EEG (Pb. E.G. L 46), zoals deze richtlijn is gewijzigd bij de richtlijn van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 28 september 1978 houdende aanpassing aan de vooruitgang van de techniek van de richtlijnen 75/106/EEG en 76/211/EEG van de Raad in de sector van de voorverpakkingen, no. 78/891/EEG (Pb. E.G. L 311);

Gelet op de artikelen 14, 14a en 16a van de Warenwet (Stb. 1935, 793);

Gezien het advies van de Adviescommissie Warenwet van 18 juli 1979, nr. 12955/415, en het advies van de Commissie, bedoeld in artikel 17, zevende lid, van de Warenwet, door de Sociaal-Economische Raad ingesteld op grond van artikel 43 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie (Stb. 1950, K 22), van 10 juli 1979;

De Raad van State gehoord (advies van 16 januari 1980, no. 19);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Ministers en van de voornoemde Staatssecretaris van 28 maart 1980, DG Vgz/VA, no. 65187;

Hebben goedgevonden en verstaan:

§ 1. Inleidende bepalingen

Artikel 1. 1. In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

EEG-teken: de kleine letter e, zoals weergegeven in bijlage I van dit besluit;

produkt: een waar of enig ander voor de handel bestemd of in de handel gebracht artikel, dat een roerende lichamelijke zaak is;

vloeibaar produkt:

a. een produkt dat bij een temperatuur van 20 °C en bij atmosferische druk vloeibaar of dikvloeibaar is,

b. een produkt dat bij een temperatuur van 20° C en bij atmosferische druk bestaat uit een vloeibaar of dikvloeibaar bestanddeel en een of meer daarvan duidelijk te onderscheiden andere bestanddelen en waarbij het volume van het vloeibare bestanddeel ten minste de helft van het volume van het totale produkt is;

vast produkt: een produkt dat niet een vloeibaar produkt is;

in serie voorverpakt produkt: een produkt, dat zich bevindt in een verpakking, waarin het – alvorens in die verpakking in de handel te worden of te zijn gebracht – is aangebracht:

a. in een hoeveelheid, die met het oog op de verkoop van dat produkt in constante uniforme hoeveelheden is afgestemd op een in volume of in massa uitgedrukte en vooraf gekozen waarde, en

b. op zodanige wijze, dat de hoeveelheid van dat produkt niet kan worden gewijzigd zonder dat die verpakking is geopend of een aantoonbare wijziging in die verpakking is aangebracht;

serievoorverpakking: de zelfstandigheid, bestaande uit een in serie voorverpakt produkt en zijn verpakking;

e-voorverpakking: een serievoorverpakking, waarop het EEG-teken in samenhang met een aanduiding van de hoeveelheid van een produkt, dat van die serievoorverpakking deel uitmaakt, wordt gebezigd;

vervaardiger van serievoorverpakkingen: degene, die in de uitoefening van een bedrijf door het afvullen of doen afvullen van verpakkingen serievoorverpakkingen vervaardigt en in de handel brengt of beoogt te brengen;

vuller van serievoorverpakkingen: degene, die in de uitoefening van een bedrijf, in opdracht van een vervaardiger van serievoorverpakkingen, verpakkingen afvult met een bepaald produkt naar een vooraf gekozen waarde;

importeur van serievoorverpakkingen: degene, die in de uitoefening van een bedrijf serievoorverpakkingen, nadat zij in Nederland zijn ingevoerd, in de handel brengt of beoogt te brengen;

EEG-gebied: het gebied, waarop het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap van toepassing is;

derde land: een land buiten het EEG-gebied;

nominale hoeveelheid van een serievoorverpakking: de hoeveelheid van een in serie voorverpakt produkt, die een serievoorverpakking blijkens een met betrekking tot die voorverpakking gebezigde hoeveelhedaanduiding wordt geacht te bevatten;

werkelijke inhoud van een serievoorverpakking: de werkelijke hoeveelheid van een in serie voorverpakt produkt, aanwezig in een serievoorverpakking en – voor zover de nominale hoeveelheid van die serievoorverpakking in een meeteenheid van volume is uitgedrukt – bepaald bij de temperatuur waarbij het produkt ten verkoop voorhanden pleegt te worden gehouden, indien het betreft een in diepgevroren of bevroren toestand verkerend produkt, dan wel bepaald bij een temperatuur van 20 °C, indien het betreft een in een andere toestand verkerend produkt;

fout in minus van een serievoorverpakking: de hoeveelheid die de werkelijke inhoud van een serievoorverpakking kleiner is dan de nominale hoeveelheid van die voorverpakking;

EEG-tapmaatfles: een tapmaatfles die overeenkomstig het Besluit EEG-tapmaatflessen (Stb. 1978, 584) is voorzien van een teken, bedoeld in artikel 1 van dat besluit;

keuringsambtenaren: de ambtenaren, belast met de opsporing van overtredingen van de voorschriften, gesteld bij of krachtens de Warenwet (Stb. 1935, 793);

het hoofd van de bevoegde dienst: het hoofd van een gemeentelijke of van een provinciale keuringsdienst van waren of van de Algemene Inspectie Dienst.

2. In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt onder een serievoorverpakking niet verstaan de zelfstandigheid, bestaande uit een aantal verpakte eenheden van een produkt die ook als afzonderlijke verkoopeenheden aan verbruikers plegen te worden verkocht, en de verpakking waarin die verpakte eenheden zich gezamenlijk bevinden.

§ 2. Aanduiding met het EEG-teken in verband met hoeveelheidsaanduiding

Artikel 2. 1. Het EEG-teken in samenhang met een aanduiding van de hoeveelheid van een verpakt produkt mag uitsluitend worden gebezigd voor een serievoorverpakking, waarvan dat produkt deel uitmaakt en

a. die bij toepassing van artikel 4 wordt geacht aan artikel 3, onder a en b, te voldoen.

b. waarvan de fout in minus niet groter is dan ingevolge artikel 3, onder c, is toegelaten,

c. ten aanzien waarvan de in artikel 5 bepaalde maatregelen zijn genomen en

d. ten aanzien waarvan is voldaan aan de artikelen 6 en 9-13.

2. Een e-voorverpakking, waarvan het land van herkomst een andere Lid-Staat van de Europese Economische Gemeenschap is, wordt aangemerkt als een voorverpakking, die voldoet aan de artikelen 3, onder a en b, en artikel 9, tweede lid, onder a, en ten aanzien waarvan de maatregelen als bedoeld in artikel 5 zijn genomen. Ten aanzien van een zodanige e-voorverpakking gelden de artikelen 4, eerste lid, en 6 niet.

3. Het eerste lid, onder a en c, en het in het eerste lid, onder d, ten aanzien van de artikelen 6 en 9, tweede lid, onder a, bepaalde gelden niet ten aanzien van een e-voorverpakking, die ten verkoop voorhanden wordt gehouden of wordt afgeleverd door degene, aan wie die voorverpakking, voorzien van het EEG-teken, is afgeleverd en die niet is de vervaardiger of de importeur daarvan of de gemachtigde van laatstgenoemde.

Artikel 3. De e-voorverpakkingen, die vervaardigd zijn door eenzelfde vervaardiger, eenzelfde nominale hoeveelheid hebben en waarvan eenzelfde produkt deel uitmaakt, moeten zodanig zijn, dat:

a. de werkelijke inhoud van die e-voorverpakkingen gemiddeld niet kleiner is dan de nominale hoeveelheid daarvan,

b. het aantal e-voorverpakkingen met een fout in minus die groter is dan de toegelaten fout, bepaald in bijlage II van dit besluit, zodanig is, dat bij statistische controle als in artikel 4 bedoeld het toelaatbare aantal ondeugdelijke e-voorverpakkingen, behorende bij de toegepaste methode van onderzoek, niet wordt overschreden, en

c. geen enkele van die e-voorverpakkingen een fout in minus heeft, die groter is dan tweemaal de toegelaten fout als onder b bedoeld.

Artikel 4. 1. De e-voorverpakkingen als bedoeld in artikel 3, behorende tot een overeenkomstig punt 2.1.1. van bijlage III van dit besluit gevormde partij, worden geacht aan artikel 3, onder a en b, te voldoen, onderscheidenlijk niet te voldoen, indien bij een controle door keuringsambtenaren door middel van een feitelijk onderzoek van een uit die partij genomen steekproef met inachtneming van de in bedoelde bijlage vervatte regelen een resultaat wordt verkregen, overeenkomend met het in die bijlage aangegeven goedkeur- onderscheidenlijk afkeurcriterium.

2. Een controle als bedoeld in het eerste lid wordt verricht bij de vervaardiger of de vuller van e-voorverpakkingen of de importeur van uit een derde land in Nederland ingevoerde e-voorverpakkingen of diens in Nederland gevestigde gemachtigde.

3. Indien e-voorverpakkingen, behorende tot een partij, overeenkomstig het eerste lid worden geacht niet te voldoen aan artikel 3, onder a en b, is het eerste lid niet langer van toepassing ten aanzien van een e-voorverpakking,

die tot die partij heeft behoord doch met betrekking waartoe de vervaardiger of de importeur daarvan kan aantonen, dat alsnog is voldaan aan artikel 3, onder a en b.

4. Indien e-voorverpakkingen zich gezamenlijk bevinden in een verpakking, kan bij een controle ten behoeve van het feitelijk onderzoek van een steekproef als bedoeld in het eerste lid de verpakking, die de e-voorverpakkingen te zamen omgeeft, worden geopend.

Artikel 5. 1. Ten aanzien van e-voorverpakkingen, die in Nederland zijn vervaardigd of vanuit een derde land zijn ingevoerd moeten de nodige maatregelen, ertoe strekkende dat de werkelijke inhoud van die voorverpakkingen voldoet aan het bepaalde in artikel 3, door de vervaardiger onderscheidenlijk de importeur daarvan zijn genomen.

2. De in het eerste lid bedoelde maatregelen zijn:

a. meting van de werkelijke inhoud van elke e-voorverpakking, tijdens het afvullen daarvan, door middel van een voor het doel geschikt, geijkt meetmiddel of

b. toepassing van een bedrijfscontrole – door middel van feitelijk onderzoek van steekproeven en met gebruikmaking van een voor het doel geschikt meetmiddel dat, voor zover keuring daarvoor ingevolge de IJkwet 1937 (Stb. 627) openstaat, geijkt is – volgens een systeem, dat voor de betrokken vervaardiger of importeur met betrekking tot het desbetreffende produkt en de desbetreffende e-voorverpakking voorlopig of definitief is erkend door het hoofd van de bevoegde dienst.

3. De in het eerste lid bedoelde maatregelen moeten in Nederland zijn uitgevoerd.

4. Ten aanzien van e-voorverpakkingen als in het eerste lid bedoeld dient de vervaardiger of de importeur daarvan in Nederland een administratie betreffende de toepassing van het voor hem voorlopig of definitief erkende bedrijfscontrolesysteem als bedoeld in het tweede lid, onder b, te voeren en de tot die administratie behorende bescheiden gedurende een jaar, te rekenen vanaf de datum van hun totstandkoming, te bewaren.

5. Het tweede, het derde en het vierde lid gelden niet ten aanzien van in Nederland vanuit een derde land ingevoerde e-voorverpakkingen, met betrekking waartoe:

a. de importeur daarvan aan het hoofd van de bevoegde dienst naar het oordeel van laatstgenoemde, gehoord het hoofd van de dienst van het IJkwezen, met bescheiden genoegzaam heeft aangetoond, dat hij beschikt over de nodige waarborgen, dat de werkelijke inhoud van vorenbedoelde e-voorverpakkingen voldoet aan het bepaalde in artikel 3, en

b. het hoofd van de bevoegde dienst daarvan een schriftelijke verklaring aan de betrokken importeur heeft afgegeven.

6. De bescheiden, bedoeld in het vijfde lid, onder a, moeten zijn gericht aan: «Het hoofd van de bevoegde dienst» en moeten worden ingediend bij het hoofd van de dienst van het IJkwezen; uiterlijk veertien dagen na ontvangst van die bescheiden deelt het hoofd van de dienst van het IJkwezen schriftelijk aan de betrokkene mee, door het hoofd van welke bevoegde dienst een beslissing ter zake van de afgifte van de verklaring, bedoeld in het vijfde lid, onder b, zal worden genomen.

Artikel 6. Vervaardigers en importeurs van e-voorverpakkingen als bedoeld in artikel 5, eerste lid, dienen aan de keuringsambtenaren alle medewerking, nodig ter controle of aan de artikelen 3 en 5 is voldaan, te verlenen voor het onderzoek door die ambtenaren van partijen e-voorverpakkingen alvorens deze in de handel worden gebracht en voor het inzien en het afschrift nemen door die ambtenaren van de bescheiden, bedoeld in artikel 5, vierde lid, of van de verklaring, bedoeld in artikel 5, vijfde lid, onder b.

Artikel 7. 1. Een bedrijfscontrolesysteem als in artikel 5, tweede lid, onder b, bedoeld wordt voor een vervaardiger of een importeur als in artikel 5, eerste lid, bedoeld, indien hij daartoe een schriftelijke aanvraag, inhoudende

alle op zijn systeem betrekking hebbende gegevens, in tweevoud heeft gedaan, met betrekking tot een bepaald produkt en een bepaalde serievoorverpakking:

a. voorlopig erkend, indien op grond van een onderzoek van de tot de aanvraag behorende bescheiden naar het voorlopig oordeel van het hoofd van de bevoegde dienst redelijkerwijze kan worden aangenomen, dat bij toepassing van dat systeem ten aanzien van de desbetreffende serievoorverpakkingen kan worden voldaan aan artikel 3;

b. definitief erkend, indien voor de betrokkene een voorlopige erkenning als onder a bedoeld geldt en op grond van een door de keuringsambtenaren ingesteld onderzoek van de bescheiden, bedoeld onder a, en naar de toepassing van het voorlopig erkende bedrijfscontrolesysteem naar het oordeel van het hoofd van de bevoegde dienst, door wie het betrokken bedrijfscontrolesysteem voorlopig is erkend, redelijkerwijs kan worden aangenomen, dat bij toepassing van dat bedrijfscontrolesysteem ten aanzien van de desbetreffende e-voorverpakkingen kan worden voldaan aan artikel 3.

2. De aanvraag, bedoeld in het eerste lid, moet zijn gericht aan: «Het hoofd van de bevoegde dienst» en moet worden ingediend bij het hoofd van de dienst van het IJkwezen; uiterlijk veertien dagen na ontvangst van de aanvraag deelt het hoofd van de dienst van het ijkwezen schriftelijk aan de betrokkene mede, door het hoofd van welke bevoegde dienst een beslissing op de aanvraag zal worden genomen.

3. Alvorens het hoofd van de bevoegde dienst over een voorlopige of definitieve erkenning van een bedrijfscontrolesysteem beslist, wordt het hoofd van de dienst van het IJkwezen gehoord.

4. Het hoofd van de bevoegde dienst deelt zijn besluit tot verlening of tot weigering van een voorlopige of definitieve erkenning van een bedrijfscontrolesysteem schriftelijk mede aan de betrokkene.

5. Met ingang van de dagtekening van een besluit tot verlening of tot weigering van een definitieve erkenning van een bedrijfscontrolesysteem met betrekking tot een bepaald produkt en een bepaalde e-voorverpakking vervalt de voorlopige erkenning van dat systeem met betrekking tot dat produkt en die e-voorverpakking voor de betrokkene van rechtswege.

Artikel 8. 1. De voorlopige of de definitieve erkenning van een bedrijfscontrolesysteem of de verklaring, bedoeld in artikel 5, vijfde lid, onder b, kan door het hoofd van de bevoegde dienst, door wie die erkenning is verleend of die verklaring is afgegeven, worden ingetrokken, indien:

a. de betrokken vervaardiger of importeur de medewerking, bedoeld in artikel 6, niet verleent;

b. bij een onderzoek van een partij e-voorverpakkingen door keuringsambtenaren blijkt, dat het toegepaste bedrijfscontrolesysteem of de waarborgen bedoeld in artikel 5, vijfde lid, onder a, onvoldoende zekerheid bieden voor de naleving van artikel 3, onder a of b;

c. blijkt, dat de betrokkene e-voorverpakkingen in de handel heeft gebracht ten aanzien waarvan niet is voldaan aan de artikelen 3, onder a, b of c, of 5, eerste of vierde lid.

2. De intrekking van de voorlopige of definitieve erkenning of van de verklaring, bedoeld in artikel 5, vijfde lid, onder b, vindt niet plaats dan nadat het hoofd van de bevoegde dienst, het hoofd van de dienst IJkwezen gehoord, van zijn voornemen daartoe bij aangetekende brief onder opgave van redenen heeft kennis gegeven aan de betrokkene en deze in de gelegenheid is gesteld binnen dertig dagen na dagtekening van die brief zijn bezwaren daartegen, gemotiveerd, schriftelijk bij eerstbedoeld hoofd in te dienen.

3. Het hoofd van de bevoegde dienst geeft binnen dertig dagen na dagtekening van het bezwaarschrift, bedoeld in het tweede lid, daarop zijn beschikking.

4. Het besluit tot intrekking van de voorlopige of definitieve erkenning van een bedrijfscontrolesysteem of van de verklaring bedoeld in artikel 5, vijfde lid, onder b, wordt de betrokkene bij aangetekende brief en onder opgave van redenen medegedeeld.

Artikel 9. 1. De nominale hoeveelheid van een e-voorverpakking moet zijn vermeld op de buitenzijde daarvan; in afwijking daarvan mag de nominale hoeveelheid tegen de binnenzijde van de verpakking zijn aangebracht, indien die verpakking ter plaatse helder doorzichtig is.

2. Een e-voorverpakking, waarvan een EEG-tapmaatfles deel uitmaakt, wordt aangemerkt als te voldoen aan het eerste lid, voor zover:

- a. die tapmaatfles overeenkomstig zijn bestemming is afgevuld en
- b. de aanduiding van het nominaal volume van die tapmaatfles daarop zichtbaar is, wanneer de betrokken e-voorverpakking op de daarvoor gebruikelijke wijze te koop wordt aangeboden.

3. De nominale hoeveelheid moet zijn uitgedrukt in:

- a. liter, centiliter of milliliter, voor zover het betreft een vloeibaar produkt;
- b. kilogram of gram, voor zover het betreft een vast produkt.

4. De nominale hoeveelheid moet zijn weergegeven in cijfers, gevolgd door de naam of het symbool van de betrokken meeteenheid.

5. De cijfers, bedoeld in het vierde lid, moeten bij een nominale hoeveelheid als hieronder is vermeld ten minste de hoogte hebben als achter die nominale hoeveelheid is aangegeven:

Nominale hoeveelheid		hoogte cijfers ten minste
Groter dan:	tot en met:	
—	50 g of 5 cl	2 mm
50 g of 5 cl	200 g of 20 cl	3 mm
200 g of 20 cl	1000 g of 100 cl	4 mm
1000 g of 100 cl	—	6 mm

6. Het derde lid, onder a, geldt niet voor een in serie voorverpakt produkt als in dat onderdeel bedoeld, waarvan de nominale hoeveelheid in kilogram of gram is uitgedrukt, en het derde lid, onder b, geldt niet voor een in serie voorverpakt produkt als in dat onderdeel bedoeld, waarvan de nominale hoeveelheid in liter, centiliter of milliliter is uitgedrukt:

- a. voor zover het betreft een e-voorverpakking, die kennelijk is bestemd voor uitvoer naar een derde land,
- b. voor zover het betreft een e-voorverpakking die kennelijk voor uitvoer is bestemd naar een land, behorende tot het EEG-gebied, mits het uitdrukken van de nominale hoeveelheid in een der vorenbedoelde meeteenheden niet in strijd is met de wettelijke voorschriften van dat land of met het aldaar algemeen geldende handelsgebruik, of
- c. voor zover het betreft een andere e-voorverpakking dan onder a of b bedoeld, mits het zodanig uitdrukken van de nominale hoeveelheid is voorgeschreven bij enig ander voor dat produkt geldend wettelijk voorschrift dan in de onderhavige paragraaf gegeven dan wel, bij het ontbreken van een wettelijk voorschrift, in overeenstemming is met het voor het betrokken produkt in Nederland geldend handelsgebruik.

7. Indien de nominale hoeveelheid van een e-voorverpakking daarop tevens is uitgedrukt in een meeteenheid van het imperiale stelsel:

- a. moet het resultaat van de omrekening van de in Nederland wettelijk erkende meeteenheid in de betrokken meeteenheid van het imperiale stelsel zijn verkregen met behulp van een der volgende omrekeningscoëfficiënten:

1g = 0,0353 ounce (avoirdupois),
 1 kg = 2,205 pound,
 1 ml = 0,0352 fluid ounce,
 1 l = 1,760 pint of 0,220 gallon;

- b. mogen de afmetingen van letters en cijfers betreffende de aanduiding van de hoeveelheid, uitgedrukt in de betrokken meeteenheid van het imperiale stelsel, ten hoogste gelijk zijn aan die van de letters en cijfers betreffende de aanduiding van de hoeveelheid, uitgedrukt in de wettelijk erkende meeteenheid.

Artikel 10. De nominale hoeveelheid van een e-voorverpakking moet gelijk zijn aan of groter zijn dan 5 gram of 5 milliliter en mag niet meer zijn dan 10 kilogram of 10 liter.

Artikel 11. Op een e-voorverpakking moet zijn vermeld een merkteken of een opschrift ter identificatie van de in het EEG-gebied gevestigde vervaardiger of vuller dan wel, in geval de e-voorverpakking buiten het EEG-gebied is vervaardigd, van degene, die de betrokken e-voorverpakking in het EEG-gebied in het vrije verkeer heeft gebracht en in dat gebied is gevestigd.

Artikel 12. Het EEG-teken moet een hoogte hebben van ten minste 3 mm en moet op een e-voorverpakking zijn aangebracht op een der plaatsen, bedoeld in artikel 9, eerste lid, en in hetzelfde gezichtsveld als de in artikel 9, eerste en zevende lid, bedoelde aanduiding van de nominale hoeveelheid van die e-voorverpakking.

Artikel 13. De opschriften of tekens, bedoeld in de artikelen 9, 11 en 12, moeten onuitwisbaar en goed leesbaar zijn en goed zichtbaar zijn aangebracht.

Artikel 14. Voor een produkt mag op de verpakking daarvan een aanduiding in woord of beeld, die met het EEG-teken kan worden verward, in samenhang met de aanduiding van de hoeveelheid van dat produkt niet worden gebezigd.

Artikel 15. Het EEG-teken in samenhang met een aanduiding van de hoeveelheid van een in serie voorverpakt produkt mag niet worden gebezigd op een serievoorverpakking, waarvan de daarvan deel uitmakende verpakking is geopend of gewijzigd.

Artikel 16. Indien een e-voorverpakking of meer e-voorverpakkingen waarvan eenzelfde produkt deel uitmaakt en die ook als afzonderlijke verkoopenheden aan verbruikers plegen te worden verkocht, zich al dan niet met andere produkten bevinden in een verpakking, die bestemd of geschikt is om met de inhoud aan een verbruiker te koop te worden aangeboden en te worden afgeleverd, mag in afwijking van artikel 2 voor eerstbedoeld produkt het EEG-teken in samenhang met een aanduiding van de totale hoeveelheid van dat produkt worden gebezigd, voor zover

a. die aanduiding aangeeft:

1°. in een geval van één e-voorverpakking: de nominale hoeveelheid daarvan en het EEG-teken,

2°. in een geval van meer e-voorverpakkingen: het aantal of de aantallen van de e-voorverpakkingen, die zijn voorzien van een aanduiding van eenzelfde, onderscheidenlijk een ten opzichte van elkaar verschillende, nominale hoeveelheid, telkens gevolgd zowel door de nominale hoeveelheid van een der tot het betrokken aantal behorende e-voorverpakkingen als door het EEG-teken,

b. de nominale hoeveelheid of nominale hoeveelheden, bedoeld onder a, 1° en 2°, zijn uitgedrukt en weergegeven overeenkomstig het ten aanzien van e-voorverpakkingen in artikel 9, derde, vierde, zesde en zevende lid, onder a, bepaalde,

c. de in de aanduiding voorkomende cijfers, waarin de nominale hoeveelheid of hoeveelheden zijn uitgedrukt, beantwoorden aan het ten aanzien van e-voorverpakkingen in artikel 9, vijfde en zevende lid, onder b, bepaalde,

d. het EEG-teken ten minste een hoogte van 3 mm heeft,

e. de aanduiding onuitwisbaar en goed leesbaar is en goed zichtbaar is aangebracht en

f. de onder a, 1° of 2° bedoelde aanduiding zodanig op of aan de gezamenlijke verpakking is aangebracht, dat het voor de koper duidelijk is op welk produkt deze betrekking heeft.

Artikel 17. Indien voor een produkt bij een andere algemene maatregel van bestuur krachtens de artikelen 14 of 14a van de Warenwet regelen met betrekking tot de aanduiding van de hoeveelheid van dat produkt, uitgedrukt in een eenheid van volume of van massa, zijn gesteld, gelden die regelen, behoudens het daarbij bepaalde omtrent het uitdrukken van de hoeveelheid van dat produkt in liter, centiliter of milliliter dan wel kilogram of gram, niet ten aanzien van een e-voorverpakking waarvan dat produkt deel uitmaakt.

Artikel 18. De artikelen 2-16 gelden niet ten aanzien van een serievoorverpakking, waarvan deel uitmaakt een in serie voorverpakt produkt, met betrekking waartoe op grond van enige andere wettelijke regeling dan de Warenwet is voorzien in regelen ter zake van het in samenhang met een hoeveelheidsaanduiding uitsluitend mogen bezigen van het EEG-teken.

§ 3. Slotbepalingen

Artikel 19. 1. Dit besluit kan worden aangehaald als: Hoeveelheidsaanduidingenbesluit (Warenwet).

2. Het treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Soestdijk, 18 april 1980

Juliana

De Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
L. Ginjaar

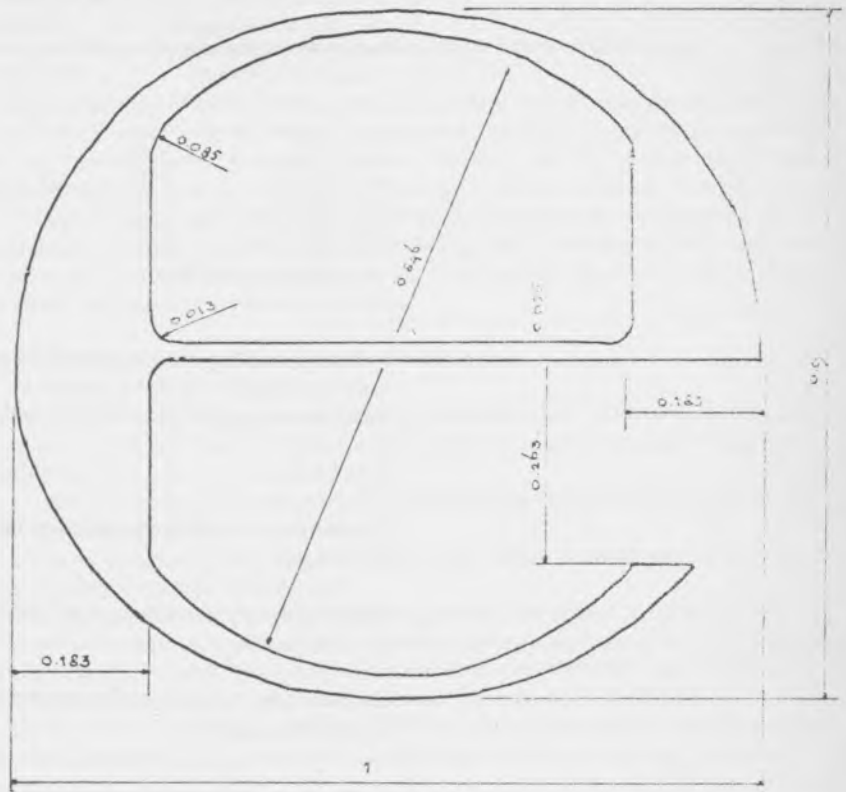
De Minister van Landbouw en Visserij,
G. J. M. Braks

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
Th. M. Hazekamp

Uitgegeven de tweeëntwintigste mei 1980

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter

Vorm van de kleine letter e, bedoeld in artikel 1 van het Hoeveelheidsaanduidingenbesluit (Warenwet).

De aangegeven afmetingen zijn uitgedrukt in een getal, dat aangeeft welk deel de betrokken afmeting uitmaakt van de lengte van de middellijn van de omschreven cirkel van de letter e.

Ons bekend,

De Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
L. Ginjaar

De Minister van Landbouw en Visserij,
G. J. M. Braks

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
Th. M. Hazekamp

BIJLAGE II behorende bij het Hoeveelheidsaanduidingenbesluit (Warenwet)

Toegelaten fout, bedoeld in artikel 3, onder b, van het Hoeveelheidsaanduidingenbesluit (Warenwet).

Nominale hoeveelheid Q_n van een e-voorverpakking in gram of in milliliter	Toegelaten fout in minus	
	in % van Q_n	in gram of milliliter
van 5 tot 50	9	—
van 50 tot 100	—	4,5
van 100 tot 200	4,5	—
van 200 tot 300	—	9
van 300 tot 500	3	—
van 500 tot 1000	—	15
van 1000 tot en met 10000	1,5	—

Bij toepassing van de tabel worden de waarden, berekend in massa- of volume-eenheden op basis van de in % aangegeven toegelaten fouten in minus, naar boven afgerond op een tiende gram of milliliter.

Ons bekend,

De Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
L. Ginjaar

De Minister van Landbouw en Visserij,
G. J. M. Braks

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
Th. M. Hazekamp

Regelen, bedoeld in artikel 4, eerste lid, van het Hoeveelheidsaanduidingenbesluit (Warenwet), met betrekking tot de controle van partijen e-voorverpakkingen door middel van het onderzoek van steekproeven

1. De meting van de werkelijke inhoud van e-voorverpakkingen

De werkelijke inhoud van e-voorverpakkingen wordt rechtstreeks gemeten met behulp van weegwerktuigen of van meetmiddelen voor inhoudsmeting of, bij vloeibare produkten, indirect door weging van het in de e-voorverpakking aanwezige produkt en bepaling van de volumieke massa daarvan.

Ongeacht de toegepaste methode mag de meetfout bij de bepaling van de werkelijke inhoud van een e-voorverpakking ten hoogste gelijk zijn aan een vijfde van de maximaal toelaatbare fout in minus geldend voor de nominale hoeveelheid van de e-voorverpakking.

2. De controle van partijen e-voorverpakkingen

De controle van e-voorverpakkingen geschiedt door middel van het onderzoek van steekproeven; dit onderzoek bestaat uit twee op elkaar volgende gedeelten:

- a. een onderzoek naar de werkelijke inhoud van elke e-voorverpakking van de steekproef en vervolgens
- b. een onderzoek naar de gemiddelde werkelijke inhoud van de e-voorverpakkingen van de steekproef.

Een partij e-voorverpakkingen wordt geacht aan artikel 3, onder a en b, van het Hoeveelheidsaanduidingenbesluit (Warenwet) te voldoen, indien bij elk der beide, hierboven onder a en b bedoelde onderzoeken aan de daarvoor in deze bijlage aangegeven goedkeurcriteria wordt voldaan.

Voor elk van de onder a en b bedoelde onderzoeken wordt, ter keuze van de betrokken keuringsambtenaar, gebruik gemaakt van één der volgende schema's:

- een schema voor niet-destructief onderzoek, waaronder wordt verstaan een onderzoek waarbij de verpakking niet wordt geopend,
- een schema voor destructief onderzoek, waaronder wordt verstaan een onderzoek waarbij de verpakking wordt geopend of vernield, een en ander met dien verstande, dat
 - destructief onderzoek bij partijen van minder dan honderd e-voorverpakkingen nimmer wordt toegepast;
 - destructief onderzoek bij partijen van 100 of meer e-voorverpakkingen uitsluitend wordt toegepast, indien om praktische of economische redenen een niet-destructief onderzoek bezwaarlijk zou zijn.

2.1. Partij e-voorverpakkingen; het trekken van de steekproef

2.1.1. De grootte van de partij is ten hoogste gelijk aan:

- de maximale uurproductie van de betrokken vulinstallatie, indien de controle van de e-voorverpakkingen aan het einde van de vulketen plaatsvindt;
- 10 000 e-voorverpakkingen in alle overige gevallen.

2.1.2. Voorafgaand aan de in de punten 2.2. en 2.3. bedoelde onderzoeken wordt uit de betrokken partij aselekt een aantal e-voorverpakkingen getrokken, overeenkomend met het grootste aantal e-voorverpakkingen dat in verband met de grootte van de partij nodig kan zijn om het in punt 2.2. bedoelde onderzoek te verrichten.

2.1.3. Bij toepassing van een dubbel steekproefschema als bedoeld in punt 2.2.1. wordt de eerste steekproef verkregen door aselekt trekking van

het benodigde aantal e-voorverpakkingen uit het onder punt 2.1.2. bedoelde aantal. De overige e-voorverpakkingen van dat aantal vormen de tweede steekproef.

2.1.4. De steekproef, waarop het onderzoek, bedoeld in punt 2.3., wordt toegepast, omvat de e-voorverpakkingen waarvan bij het verrichten van het onderzoek, bedoeld in punt 2.2., de werkelijke inhoud is bepaald.

2.1.5. Indien een partij minder dan 100 exemplaren omvat, is het aantal exemplaren van de steekproef in afwijking van de punten 2.1.2.–2.1.4., gelijk aan het aantal exemplaren van de partij.

2.2. *Onderzoek naar de werkelijke inhoud van een e-voorverpakking*

De minimaal toelaatbare inhoud wordt verkregen door van de nominale hoeveelheid van de e-voorverpakking de met die hoeveelheid overeenkomende toegelaten fout in minus af te trekken.

De e-voorverpakkingen van een partij met een kleinere werkelijke inhoud dan de minimaal toelaatbare inhoud worden ondeugdelijk genoemd.

2.2.1. Niet-destructief onderzoek.

Het niet-destructieve onderzoek wordt verricht volgens een dubbel steekproefschema weergegeven in onderstaande tabel.

De eerste steekproef, waarvan de werkelijke inhoud wordt bepaald, omvat het aantal exemplaren, dat in het onderstaande schema naar gelang van de grootte van de partij achter het in de kolom «Volgorde» voorkomende cijfer «1e» en onder de kolom «Steekproefgrootte» is opgenomen.

Indien het aantal ondeugdelijke voorverpakkingen uit de eerste steekproef kleiner is dan of gelijk is aan het eerste goedkeurcriterium, geldt dit criterium als goedkeurcriterium voor het onderzoek, bedoeld in punt 2, onder a.

Indien het aantal ondeugdelijke e-voorverpakkingen uit de eerste steekproef groter is dan of gelijk is aan het eerste afkeurcriterium, geldt dit criterium als afkeurcriterium voor het onderzoek, bedoeld in punt 2, onder a.

Indien het aantal ondeugdelijke e-voorverpakkingen uit de eerste steekproef ligt tussen het eerste goedkeurcriterium en het eerste afkeurcriterium, moet de tweede steekproef worden onderzocht.

De aantallen ondeugdelijke e-voorverpakkingen uit de eerste en uit de tweede steekproef moeten bij elkaar worden opgeteld.

Indien het opgetelde aantal ondeugdelijke e-voorverpakkingen minder bedraagt dan of gelijk is aan het tweede goedkeurcriterium, geldt dit criterium als goedkeurcriterium voor het onderzoek, bedoeld in punt 2, onder a.

Indien het opgetelde aantal ondeugdelijke e-voorverpakkingen groter is dan of gelijk is aan het tweede afkeurcriterium, geldt dit criterium als afkeurcriterium voor het onderzoek, bedoeld in punt 2, onder a.

Grootte van de partij	Volgorde	Steekproef		Aantal ondeugdelijke voorverpakkingen	
		Steekproefgrootte	Steekproefgrootte na optelling	Goedkeurcriterium	Afkeurcriterium
100 t/m 500	1e	30	30	1	3
	2e	30	60	4	5
501 t/m 3200	1e	50	50	2	5
	2e	50	100	6	7
3201 en meer	1e	80	80	3	7
	2e	80	160	8	9

2.2.2. Destructief onderzoek

Het destructieve onderzoek wordt verricht volgens onderstaand enkelvoudig steekproefschema.

Grootte van de partij	Steekproef-grootte	Aantal ondeugdelijke voorverpakkingen	
		Goedkeur-criterium	Afkeur-criterium
≥ 100	20	1	2

2.3. Onderzoek naar de gemiddelde werkelijke inhoud van e-voorverpakkingen

2.3.1. Berekening van het steekproefgemiddelde (\bar{x}) en van de schatting van de standaardafwijking (s).

Is x_i het resultaat van de meting van het werkelijke volume van de i-de eenheid van de steekproef met n exemplaren, dan verkrijgt men:

2.3.1.1. het steekproefgemiddelde door berekening van: $\bar{x} = \frac{\sum x_i}{n}$;

2.3.1.2. schatting van de standaardafwijking door berekening van:

- som van de kwadraten der meetresultaten: $\sum (x_i)^2$
- kwadraat van de som der meetresultaten: $(\sum x_i)^2$,
vervolgens $\frac{1}{n} (\sum x_i)^2$
- gecorrigeerde som SC = $\sum (x_i)^2 - \frac{1}{n} (\sum x_i)^2$
- de waarde $v = \frac{SC}{n-1}$.

De schatting van de standaardafwijking is $s = \sqrt{v}$.

2.3.2. Goedkeur- of afkeurcriterium voor dit onderzoek:

Steekproef-grootte	Goedkeur-criterium	Afkeur-criterium
20	$\bar{x} > Q_n - 0,640 s$	$\bar{x} < Q_n - 0,640 s$
30	$\bar{x} > Q_n - 0,503 s$	$\bar{x} < Q_n - 0,503 s$
50	$\bar{x} > Q_n - 0,379 s$	$\bar{x} < Q_n - 0,379 s$
60	$\bar{x} > Q_n - 0,344 s$	$\bar{x} < Q_n - 0,344 s$
80	$\bar{x} > Q_n - 0,296 s$	$\bar{x} < Q_n - 0,296 s$
100	$\bar{x} > Q_n - 0,263 s$	$\bar{x} < Q_n - 0,263 s$
160	$\bar{x} > Q_n - 0,204 s$	$\bar{x} < Q_n - 0,204 s$

In deze formules is Q_n : de nominale hoeveelheid van de e-voorverpakking.

Ons bekend,

De Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
L. Ginjaar

De Minister van Landbouw en Visserij,
G. J. M. Braks

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
Th. M. Hazekamp

I. Algemeen

1.1. *Achtergrond*

Met dit besluit wordt uitvoering gegeven aan de richtlijnen van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 19 december 1974 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake het voorverpakken naar volume van bepaalde vloeistoffen in voorverpakkingen met bepaalde inhoud, no. 75/106/EEG (Pb. E.G. L 42) zoals laatstelijk gewijzigd bij de richtlijn van die Raad van 23 november 1979, no. 79/1005/EEG (Pb. E.G. L 308), en aan de richtlijn van die Raad van 20 januari 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake het voorverpakken naar gewicht of volume van bepaalde produkten in voorverpakkingen, no. 76/211/EEG (Pb. E.G. L 46), zoals gewijzigd bij de richtlijn van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 28 september 1978 houdende aanpassing aan de vooruitgang van de techniek van de richtlijnen 75/106/EEG en 76/211/EEG van de Raad in de sector voorverpakkingen, no. 78/891/EEG (Pb. E.G. L 311).

Met deze richtlijnen, hierna te noemen «de richtlijnen», wordt beoogd om die technische handelsbelemmeringen in de Europese Gemeenschappen op te heffen, die hun bestaan vinden in de verschillende nationale voorschriften met betrekking tot de overeenstemming van de werkelijke inhoud van voorverpakkingen met de daarop aangegeven hoeveelheid, alsmede ten aanzien van de metrologische controles waaraan deze voorverpakkingen zijn onderworpen en de daarbij toegepaste methodes. Een gevolg van deze verschillen was dat exporterende afvullers van voorverpakkingen hun productie moesten diversificeren naar gelang van de voorschriften in de desbetreffende Lid-Staten en dat voorverpakkingen aan herhaalde en uiteenlopende controles onderworpen konden worden. Harmonisatie van deze, mede de bescherming van de verbruikers ten doel hebbende, voorschriften was derhalve het aangewezen middel om de uit deze verschillen voortvloeiende nadelen te elimineren.

1.2. *Aard van de met richtlijnen gegeven regeling*

De richtlijnen hebben een optioneel karakter. Dit houdt in dat de Lid-Staten voorverpakkingen, die aan de bepalingen van de richtlijnen voldoen en ten blijk daarvan een bepaald teken (het zogenaamde EEG-teken) dragen, niet mogen weigeren op grond van de wijze van afvulling en, in samenhang daarmee, de wijze van hoeveelheidsaanduiding of de toegepaste controle-methode, maar bevoegd blijven voor voorverpakkingen, die het EEG-teken niet dragen, nationaal andere regelingen te treffen.

De richtlijnen beperken zich tot voorverpakkingen, die in serie met eenzelfde van te voren bepaalde en in volume of gewicht uitgedrukte hoeveelheid produkt zijn afgevuld, en tot harmonisatie van de toleranties ten aanzien van de inhoud van die voorverpakkingen. Voor zover het betreft de wijze waarop de inhoud van de onderscheidene voorverpakkingen moet worden uitgedrukt (in meeteenheden van volume of gewicht) hebben de richtlijnen slechts een gedeeltelijke harmonisatie bereikt.

De richtlijnen hebben geen betrekking op de vorm van de voorverpakkingen of het verpakkingsmateriaal en evenmin op voorverpakkingen die met een wisselende hoeveelheid produkt worden afgevuld. De reikwijdte van de richtlijnen beslaat voorts slechts de voorverpakkingen met een aangegeven hoeveelheid van 5 g of 5 ml tot 10 kg of 10 l.

De richtlijnen voorzien, voor zover het betreft de hoeveelheid produkt in voorverpakkingen, in een gemiddelde-systeem. Dit systeem houdt in dat de

voorverpakkingen (met een gelijke nominale hoeveelheid van een zelfde produkt) van een partij gemiddeld de hoeveelheid produkt dienen te bevatten die op de afzonderlijke voorverpakkingen is aangegeven, mits daarbij een maximaal toelaatbare afwijking in minus van de aangegeven hoeveelheid niet wordt overschreden. Daarentegen moet bij een minimum-systeem, dat thans overwegend in Nederland geldt, elke afzonderlijke voorverpakking minimaal de daarop aangegeven hoeveelheid bevatten.

(Het minimum-systeem is vervat in artikel 9ter, tweede lid, van het Algemeen Besluit (Warenwet); dit artikel is weliswaar niet in werking getreden doch het bepaalde in dit artikel is in vele Warenwetbesluiten of wel van toepassing verklaard of wel overgenomen). Daar in de praktijk bij het afvullen van voorverpakkingen rekening moet worden gehouden met een tolerantie-marge van afvulapparatuur, moet die apparatuur zodanig worden afgesteld, dat bij het afvullen van de gewenste hoeveelheid produkt rekening wordt gehouden met de onderste grens van de tolerantie-marge. Dit betekent bij een minimum-systeem een zekere overvulling, hetgeen in veel mindere mate nodig is bij een gemiddelde-systeem, zoals daarvoor thans in de EEG-richtlijnen is gekozen.

Om te waarborgen dat voorverpakkingen gemiddeld ook werkelijk de op de verpakking aangegeven hoeveelheid produkt bevatten, zijn aan het gemiddelde-systeem bepaalde maatregelen verbonden. Allereerst dienen de betrokken voorverpakkers hetzij de inhoud van elke voorverpakking afzonderlijk tijdens het afvullen daarvan te meten met een voor het doel geschikt wettig meetmiddel, hetzij in het kader van een bedrijfscontrolesysteem steekproeven te nemen en deze met een voor het doel geschikt wettig meetmiddel te onderzoeken en van de toepassing van dat systeem een administratie te voeren. Door een dergelijk bedrijfscontrolesysteem op zichzelf en door de toepassing van zo'n systeem dient een reguliere afvulling door de betrokkenen te worden bewerkstelligd; een zodanig systeem dient van overheidswege voor de betrokkene te zijn erkend. In de tweede plaats wordt, als een preventieve controle, de overheidscontrole geconcentreerd op partijen voorverpakkingen bij de bron (vervaardiger, vuller of, in bepaalde gevallen, de importeur), zij het dat de afzonderlijke voorverpakking in latere handelsfasen op zichzelf van overheidswege nog onderzocht kan worden.

Voor de voorverpakkingen, die overeenkomstig de richtlijnen zijn vervaardigd en zijn voorzien van een aanduiding van de nominale hoeveelheid produkt naar gewicht of volume en van een identificatieteken van de in de EEG gevestigde vervaardiger, vuller of importeur, mag de kleine letter e, hierna te noemen het EEG-teken, worden gebezigd. Voor deze voorverpakkingen geldt dan het hierboven geschetste vrije handelsverkeer binnen de EEG. In geval van invoer van buiten de EEG kan eveneens van de regeling, hierna aangeduid als e-systeem, gebruik worden gemaakt, mits gewaarborgd kan worden dat aan de voorwaarden is voldaan.

Opgemerkt zij, dat bij de laatste wijziging (bij de richtlijn no. 79/1005/EEG) van de richtlijn no. 75/106/EEG betreffende bepaalde vloeistoffen de grenzen voor alle voorverpakkingen, waarvoor het EEG-teken mag worden gebruikt, gelijk zijn getrokken (nl. van 5 ml tot en met 10 liter). Verder heeft die wijziging ertoe geleid, dat de aanvankelijk voorziene reservering van het EEG-teken voor bepaalde hoeveelheidswaarden van vloeistoffen vervalft. Hiermede is in het onderhavige besluit rekening gehouden. De daarin vervatte regelen (artikel 2, eerste lid, en 10) gelden voor voorverpakkingen met een aangegeven hoeveelheid produkt van 5 g of 5 ml tot 10 kg of 10 l, ongeacht of het betrokken produkt een vloeistof of een ander produkt is.

1.3. *Regeling van de richtlijnen in het Hoeveelheidsaanduidingenbesluit*

Uitgangspunt van het onderhavige Hoeveelheidsaanduidingenbesluit is dat het bedrijfsleven kan kiezen tussen twee systemen. Bij het besluit wordt de mogelijkheid gegeven om gebruik te maken van het e-systeem zoals dat hierboven onder 1.2. is uiteengezet, mits wordt voldaan aan de voorwaarden

daarvoor; voor voorverpakkingen, die niet van het EEG-teken zijn voorzien, blijft het minimum-systeem van kracht.

Zodoende wordt het bedrijfsleven in de gelegenheid gesteld om een afweging te maken tussen enerzijds de kosten van, bij een e-systeem behorende, door de betrokkenen zelf te nemen maatregelen en anderzijds de baten van de mogelijkheid om hierbij af te kunnen vullen op het gemiddelde.

Het is de bedoeling over enkele jaren te bezien of in het kader van regelen omtrent hoeveelheidsaanduiding van in serie vervaardigde voorverpakkingen het minimum-systeem naast het gemiddelde-systeem gehandhaafd zal worden.

Voor de beslissing hieromtrent zullen met name van belang zijn de mate waarin door het bedrijfsleven van het gemiddelde-systeem gebruik is gemaakt en de ervaringen van consumenten. Tevens zal dan bezien moeten worden of een verplichting tot het gemiddelde-systeem met zijn bedrijfscontrole bepaalde bedrijfstakken (zoals bij voorbeeld de importhandel) niet voor problemen zou stellen.

De met het Hoeveelheidsaanduidingenbesluit gegeven regeling is inhoudelijk in overeenstemming met de regeling van de richtlijnen 75/106/EEG en 76/211/EEG, zoals die is uiteengezet onder 1.2.

1.4. *Controle op de uitvoering van het e-systeem*

Zoals onder 1.2. is vermeld, dienen afvullers die van het e-systeem gebruik maken waarborgen te bieden dat een partij voorverpakkingen gemiddeld de op de afzonderlijke voorverpakkingen aangegeven hoeveelheid bevat en is één van de manieren waarop dit kan gebeuren het nemen van steekproeven in het kader van een bedrijfscontrolesysteem. Zo'n systeem dient door de overheid te zijn erkend. Te onderscheiden is tussen de inrichting van het controlesysteem als zodanig en de bijbehorende documentatie, dat wil zeggen de vastlegging van de resultaten van het eigen onderzoek van steekproeven om te kunnen aantonen dat regelmatig en op juiste wijze controles op de afvulling zijn verricht.

De ondernemers, die gebruik willen maken van het e-systeem, zullen zich ingevolge het besluit moeten wenden tot «het hoofd van de bevoegde dienst» (in artikel 1 van het besluit omschreven als het hoofd van een provinciale of van een gemeentelijke keuringsdienst van waren of van de Algemene Inspectie Dienst).

In de praktijk zullen bij de taakverdeling tussen de keuringsdiensten en de Algemene Inspectie Dienst ter zake van de erkenning van bedrijfscontrolesystemen als uitgangspunt dienen de bemoeiingen, die deze diensten tot nu toe reeds met onderscheidene bedrijfstakken hebben. In de gevallen dat in één onderneming diverse categorieën producten worden voorverpakt, zal in onderling overleg tussen vorenbedoelde diensten in principe ervoor worden zorggedragen, dat de betrokken onderneming in het kader van het onderhavige besluit slechts met één dienst te maken krijgt. De ambtenaren, die ressorteren onder het hoofd van de dienst, die zich met de erkenning van een bedrijfscontrolesysteem belast, zullen in de praktijk ook de statistische controles met betrekking tot die onderneming verrichten. Dientengevolge worden de werkzaamheden, verbonden aan de aanvragen tot erkenning van een bedrijfscontrolesysteem, en de statistische controles van partijen voorverpakkingen van de betrokken ondernemer bij eenzelfde dienst geconcentreerd.

In verband hiermede is erin voorzien dat de aanvraag tot erkenning moet worden ingediend bij het hoofd van de dienst van het IJkwezen. Door laatstgenoemde wordt namens het hoofd van de bevoegde dienst aan de aanvrager op korte termijn na de indiening van de aanvraag medegedeeld welke van voornoemde diensten de beslissing ter zake van de aangevraagde erkenning neemt.

De ondernemers die gebruik willen maken van het e-systeem zullen bij de aanvraag een beschrijving van het te gebruiken bedrijfscontrolesysteem moeten overleggen. Deze aanvraag kan leiden, na een eerste beoordeling

door de dienst van het IJkwezen, tot een eventuele voorlopige erkenning door het hoofd van de bevoegde dienst. Vervolgens zal een uitgebreide evaluatie van het bedrijfscontrolesysteem door de dienst van het IJkwezen plaatshebben, waarna een beslissing over de erkenning door het hoofd van de bevoegde dienst zal worden genomen. In bepaalde in het besluit omschreven gevallen kan een (voorlopige) erkenning echter worden ingetrokken.

1.5. Voorlichting

Veel aandacht is besteed aan een goede voorlichting over deze niet eenvoudige materie. Zo werd reeds op 16 februari 1979 een aankondiging van de regeling en een uiteenzetting van de hoofdlijnen gepubliceerd in de Staatscourant en heeft de dienst van het IJkwezen de taak op zich genomen om de in het gemiddelde-systeem geïnteresseerde bedrijven met informatie en adviezen van dienst te zijn.

1.6. Toekomstige aanvulling van het Hoeveelheidsaanduidingenbesluit

Het ligt in het voornemen het Hoeveelheidsaanduidingenbesluit binnen afzienbare tijd aan te vullen met een regeling betreffende een verplichte hoeveelheidsaanduiding voor eet- en drinkwaren met betrekking waartoe geen zogenaamd specifieke Warenwetbesluiten gelden of ten aanzien waarvan niet andere wettelijke bepalingen met betrekking tot hoeveelheidsaanduiding van toepassing zijn; overwogen wordt daarbij tevens te voorzien in verplichte hoeveelheidsaanduiding voor enkele groepen niet-levensmiddelen. Tot bovenbedoelde aanvulling noopt, voor zover het betreft eet- en drinkwaren, de in december 1978 tot stand gekomen richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen bestemd voor de eindverbruiker alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame¹; voor de uitvoering van deze richtlijn is een periode van twee jaar toegestaan. De bovenbedoelde in voorbereiding zijnde aanvulling betekent, dat wordt afgezien van het enige jaren geleden kenbaar gemaakte voornemen voor slechts enkele categorieën van de eet- en drinkwaren, waarvoor geen specifieke Warenwetbesluiten gelden, te voorzien in verplichte hoeveelheidsaanduiding.

II. De artikelen

Artikel 1. Het eerste lid bevat de nodige definities.

Aangezien de richtlijnen niet alleen betrekking hebben op waren in de zin van artikel 1 van de Warenwet doch ook op alle andere artikelen, die roerende lichamelijke zaken zijn, is ter aanduiding van de betrokken zaken de term «produkt» gekozen.

De gegeven omschrijvingen van «vloeibaar» onderscheidenlijk «vast produkt» hangen samen met het feit, dat de hoeveelheid van een produkt ingevolge de richtlijnen op de verpakking daarvan moet zijn aangeduid en moet zijn uitgedrukt in bepaalde meeteenheden van volume dan wel van gewicht naar gelang het een vloeibaar dan wel een ander produkt betreft. Daar niet ieder produkt bij elke temperatuur in dezelfde toestand blijft, is in de omschrijving van vloeibaar produkt en indirect in de omschrijving van vast produkt het criterium van een temperatuur van 20 °C en van een atmosferische druk opgenomen. Dit brengt met zich mee, dat in het algemeen de toestand van een produkt onder normale gebruiksomstandigheden beslissend is voor de vraag, hoe de hoeveelheid van een produkt in samenhang met het EEG-teken moet worden uitgedrukt.

Ingevolge de onder a gegeven omschrijving van vloeibaar produkt vallen daaronder ook dikvloeibare produkten; ingevolge onderdeel b vallen onder vloeibaar produkt tevens produkten die overwegend vloeibaar doch ten dele

¹ Richtlijn van 18 december 1978, nr. 79/112/EEG (Pb. E.G. 1979, L 33).

gasvormig zijn of ten dele uit vaste bestanddelen bestaan. Produkten in pasta- of geleivorm of in gasvormige toestand daarentegen zijn vast produkt in de zin van het besluit. Een en ander leidt ertoe, dat de hoeveelheid van gasvormige produkten als hoofdregel in een meeteenheid van massa moet worden uitgedrukt hetgeen in overeenstemming is met de praktijk.

Voor de voorverpakte produkten, waarvoor op de voet van de richtlijnen regelen moeten worden gesteld ter zake van het gebruik van het EEG-teken in samenhang met de aanduiding van de hoeveelheid daarvan, is de term «in serie voorverpakt produkt» gekozen; in de woorden «in serie» klinkt door het element, vervat in onderdeel a van de omschrijving, waar op de voet van de richtlijnen wordt gesproken van «met het oog op de verkoop..... in constante uniforme hoeveelheden». Het gaat hier om produkten die in serie plegen te worden verpakt en in hun verpakking worden of zijn aangebracht alvorens zij in verpakte staat in de handel komen onderscheidenlijk zijn gekomen; de hoeveelheid produkt in die verpakkingen is reeds vooraf bepaald en wordt, eenmaal in die verpakking vervat, niet meer aangepast aan de incidentele behoefte van een individuele consument bij aankoop. Het in onderdeel a vervatte tweede criterium brengt tot uitdrukking, dat een produkt een «in serie voorverpakt produkt» is, wanneer de hoeveelheid, in de verpakking aanwezig, is afgestemd op een bepaald gewicht of een bepaald volume, dat vooraf is gekozen. Indien bij het verpakken uitsluitend van een bepaald aantal in één verpakking is uitgegaan, is het betrokken produkt niet een in serie voorverpakt produkt in de zin van het onderhavige besluit. Evenmin zijn bij voorbeeld stukken kaas, waarvan het gewicht niet is afgestemd op een vooraf bedachte waarde doch eerst na deling van een kaas per stuk individueel wordt bepaald, «in serie voorverpakt produkt».

Ingevolge onderdeel b van de omschrijving is een produkt alleen dan een in serie voorverpakt produkt, indien het geheel door een verpakking wordt omgeven. In open mandjes verpakte aardbeien bij voorbeeld zijn derhalve niet een in serie voorverpakt produkt.

Het is niet noodzakelijk dat de verpakking moet worden verbroken, om de inhoud daarvan te bemachtigen; uit de woorden «zonder dat die verpakking is geopend» blijkt dat de verpakking van een in serie voorverpakt produkt ook kan bestaan uit een eenvoudig te openen en door sluiting weer in de oude toestand te brengen voorwerp zoals bij voorbeeld een fles met schroefdop.

Zoveel mogelijk in overeenstemming met de richtlijnen en mede ter vereenvoudiging van de tekst van het besluit is voor een in serie voorverpakt produkt en zijn verpakking te zamen de term «serievoorverpakking» gekozen; voor een zodanige serievoorverpakking, waarvoor in onderlinge samenhang het EEG-teken en een aanduiding van de hoeveelheid van dat produkt zijn gebezigd is de term «e-voorverpakking» ingevoerd om de leesbaarheid van de onderscheidene artikelen te bevorderen.

In de omschrijving van «serievoorverpakking» en «e-voorverpakking» heeft de term «verpakking» dezelfde betekenis als in andere Warenwetbepalingen, namelijk het omhulsel van het betrokken produkt.

De omschrijvingen van *nominale* hoeveelheid onderscheidenlijk *werkelijke inhoud van een serievoorverpakking* en *fout in minus van een serievoorverpakking* hangen samen met het feit, dat het gemiddelde-systeem, zoals in de richtlijnen voorzien, met zich brengt, dat de feitelijke in een individuele serievoorverpakking aanwezige hoeveelheid produkt onder bepaalde voorwaarden kleiner mag zijn dan de op die serievoorverpakking aangeduide nominale hoeveelheid.

Het *tweede lid* hangt allereerst samen met de regelen ten aanzien van e-voorverpakkingen. Volgens de in het eerste lid op de voet van de EEG-richtlijnen gegeven omschrijving van serievoorverpakking zou ook een zogenaamde ompakking of omdoos, waarin zich een aantal (bij voorbeeld 10) verpakte en elk voor zich op eenzelfde, vooraf bepaalde, waarde (bij voorbeeld 1 kg) afgestemde hoeveelheden van een produkt bevinden, een serievoorverpakking zijn. De voor e-voorverpakkingen gegeven regelen (verwezen

moge worden naar de artikelen 2, 3, 4, 5 en 9) leiden ertoe, dat ten aanzien van vorenbedoelde omdoos als serievoorverpakking het EEG-teken in samenhang met een hoeveelheidsaanduiding alleen mag worden gebruikt als die aanduiding de totale (nominale) hoeveelheid van het daarin aanwezige produkt aangeeft en indien ten aanzien van *die* totale hoeveelheid maatregelen zijn genomen ter waarborging van het gemiddelde-systeem en bij controle toleranties, die voor *die* nominale hoeveelheid gelden, niet zijn overschreden. Indien in het vorenbedoelde voorbeeld alleen de hoeveelheid produkt in elke verpakte eenheid op zichzelf is afgestemd op een bepaalde waarde (1 kg) kunnen derhalve alleen die verpakte eenheden, mits beantwoordend aan alle vereisten, als serievoorverpakkingen van het EEG-teken worden voorzien, en mag die omdoos niet van het EEG-teken worden voorzien, en mag die omdoos niet van het EEG-teken in samenhang met de aanduiding «10 kg» zijn voorzien.

Voorts is de in het onderhavige lid voorziene uitzondering getroffen in samenhang met bepalingen over verplichte hoeveelheidsaanduiding in de zogenaamde Etiketteringsrichtlijn (Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 18 december 1978 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen bestemd voor de eindverbruiker alsmede de daarvoor gemaakte reclame, no. 79/112/EEG (Pb. E.G. L 33)). Die richtlijn noopt ertoe voor gevallen, waarin een produkt zich bevindt in een verpakking in de vorm van verpakte eenheden met eenzelfde hoeveelheid, die ook als afzonderlijke verkoopeenheden aan verbruikers plegen te worden verkocht, te voorzien in een verplichte aanduiding van de hoeveelheid, inhoudende het aantal verpakte eenheden en de hoeveelheid produkt in één eenheid.

Om vorenstaande redenen is het begrip serievoorverpakking in het tweede lid ingeperkt en is elders (artikel 16) voorzien in de mogelijkheid onder meer op een omdoos in een geval als hiervoor geschetst het EEG-teken in een hoeveelheidsaanduiding bij wijze van citaat te bezigen ten aanzien van de zich daarin bevindende e-voorverpakkingen.

Artikel 2. Het *eerste lid* bevat de hoofdregel voor het gebruik van het EEG-teken in verband met hoeveelheidsaanduiding; een zodanige gecombineerde aanduiding is gereserveerd voor serievoorverpakkingen en dan nog slechts indien aan een aantal voorwaarden is voldaan. Die voorwaarden zijn kort samengevat in de onderdelen a-d en uitgewerkt in de volgende artikelen. De onderdelen a en b betreffen het gemiddelde-systeem, onderdeel c heeft betrekking op maatregelen, die door betrokkenen ter waarborging van het gemiddelde-systeem moeten zijn genomen en onderdeel d heeft voornamelijk betrekking op aanduidingen. De in dat onderdeel mede genoemde artikelen 6 en 10 hebben een ander karakter. Artikel 6 betreft de medewerking van vervaardigers en importeurs ter zake van statistisch onderzoek van partijen e-voorverpakkingen. Artikel 10 beperkt het vorenbedoelde gebruik van het EEG-teken op de voet van de richtlijnen tot serievoorverpakkingen met een nominale hoeveelheid liggende tussen 5 g of 5 ml en 10 kg of 10 l.

Voor zover het betreft het *tweede lid* en de in het *derde lid* vervatte uitzonderingen op de hoofdregel van het eerste lid moge worden verwezen naar de toelichting op de artikelen 3, 4, 6 en 9, tweede lid, onder a.

Artikelen 3 en volgende. Zoals reeds opgemerkt ter zake van artikel 1 is in de artikelen 3 en volgende gesproken van e-voorverpakkingen ter wille van de leesbaarheid van deze artikelen. Hoewel de artikelen 3-13 een uitwerking zijn van de in *artikel 2, eerste lid*, vervatte voorwaarden en in juridisch opzicht in de artikelen 3-13 volstaan zou kunnen worden met de term «serievoorverpakking», zou anders bij lezing van de betrokken artikelen op zichzelf de indruk kunnen ontstaan, dat in het algemeen eisen aan serievoorverpakkingen zouden zijn gesteld.

In de *artikelen 3 en 4* zijn de bepalingen van de richtlijnen betreffende het gemiddelde-systeem neergelegd. De eisen ten aanzien van de «gemiddelde» hoeveelheid en het feit dat voor inachtneming van het gemiddelde-systeem in de fase van afvulling zorggedragen moet worden, brengen met zich

mede, dat ingevolge artikel 3, aanhef, de bepalingen van het gemiddelde-systeem gericht zijn op e-voorverpakkingen van eenzelfde vervaardiger, met eenzelfde nominale hoeveelheid (deze moet ingevolge artikel 9, eerste lid, op de e-voorverpakking zijn aangeduid) en van hetzelfde produkt.

In de onderdelen a, b en c van artikel 3 zijn de bepalingen opgenomen, die de gemiddelde hoeveelheid begrenzen. In principe zal de gemiddelde inhoud van de betrokken e-voorverpakkingen ingevolge de richtlijnen ten minste gelijk moeten zijn aan de nominale hoeveelheid, aangeduid op die voorverpakkingen. Dit zou op zichzelf toelaten, dat een reeks e-voorverpakkingen als in de aanhef van artikel 3 bedoeld zou kunnen bestaan uit individuele exemplaren, waarvan de werkelijke inhoud in plus of min in onbepaalde mate afwijkt van de nominale inhoud doch gemiddeld toch aan de bepaling van onderdeel a voldoet. Met het oog hierop is voor afwijkingen van de werkelijke inhoud van e-voorverpakkingen ten opzichte van de nominale hoeveelheid daarvan een ondergrens gesteld: de fout in minus mag ingevolge onderdeel b over het algemeen niet groter zijn dan de toegelaten fout, bepaald in bijlage II. Zoals uit die bijlage blijkt, is de grootte van die toegelaten fout afhankelijk van de nominale hoeveelheid van de betrokken e-voorverpakkingen.

Op de voet van de richtlijnen dienen de Lid-Staten bij vervaardigers of vullers van e-voorverpakkingen of importeurs van uit derde landen ingevoerde e-voorverpakkingen statistische controle van partijen e-voorverpakkingen te verrichten door middel van onderzoek van uit die partijen genomen steekproeven om te bezien of die partijen e-voorverpakkingen aangemerkt kunnen worden als te voldoen aan de eis van de gemiddelde hoeveelheid, weergegeven in onderdeel a en b. Indien bij dat onderzoek van een uit een partij genomen steekproef de betrokken e-voorverpakkingen gemiddeld de nominale hoeveelheid bevatten en niet meer dan een gering aantal e-voorverpakkingen een fout in minus blijkt te hebben, die groter is dan de toegelaten fout in minus («ondeugdelijke» e-voorverpakkingen volgens de richtlijnen), kan op grond van de principes van de statistiek redelijkerwijs aangenomen worden dat de e-voorverpakkingen van die partij voldoen aan de met betrekking tot de gemiddelde hoeveelheid produkt gestelde eisen. Die partij beantwoordt dan aan het zogenaamde goedkeurcriterium. Het toegelaten aantal «ondeugdelijke» e-voorverpakkingen bij onderzoek van een steekproef is, zoals uit bijlage III blijkt, afhankelijk van de grootte van de partij en van de daaruit genomen steekproef.

Onderdeel c van artikel 3 begrenst de afwijking voor elke e-voorverpakking afzonderlijk. Zoals reeds blijkt uit de onderdelen a en b brengt het gemiddelde-systeem met zich mede, dat een individuele e-voorverpakking minder produkt kan bevatten dan de op die voorverpakking aangeduide nominale hoeveelheid; onderdeel b op zichzelf laat voor een gering aantal «ondeugdelijke» e-voorverpakkingen een onbepaalde fout in minus toe. Onderdeel c corrigeert dit door de eis dat de fout in minus van een individuele e-voorverpakking niet groter mag zijn dan tweemaal de ingevolge onderdeel b toegelaten fout (de zogenaamde «dubbele fout»).

Zoals uit de hierna volgende toelichting op artikel 4 mag blijken, wordt bij de bron (vervaardigers of vullers van e-voorverpakkingen of importeurs van uit derde landen in het EEG-gebied ingevoerde e-voorverpakkingen) van overheidswege alleen *statistisch* onderzoek van *partijen* e-voorverpakkingen verricht en wordt daarbij getoetst aan de criteria, vermeld onder a en b, van artikel 3. In latere handelsfasen vindt alleen onderzoek per *individuele* e-voorverpakking plaats. Wordt alsdan een e-voorverpakking aangetroffen, die een grotere fout in minus heeft dan ingevolge onderdeel c van artikel 3 is toegelaten (de zogenaamde dubbele fout), dan is het EEG-teken ten onrechte gebruikt. Veelal zal, zoals bij de toepassing van bepalingen omtrent aanduidingen in het kader van de Warenwet in het algemeen het geval is, bij bijvoorbeeld een detailhandelaar afwezigheid van alle schuld zijn, omdat het hem in het algemeen niet mogelijk zal zijn een afwijking van de nominale

hoeveelheid te constateren. Een zodanig gevonden grote afwijking van de nominale hoeveelheid kan aanleiding zijn in de keten van verschillende verkopers terug te zoeken naar de schuldige. In het merendeel der gevallen zal deze de vervaardiger of de importeur van de betrokken e-voorverpakking zijn, die onvoldoende zorg aan de naleving van artikel 3 heeft besteed.

Ten aanzien van de toepassing van de in artikel 3 vervatte normen dient, zoals uit de geschiedenis van de totstandkoming van de betrokken richtlijnen blijkt, in bijzondere gevallen rekening te worden gehouden met gewichtsverlies door indroging ten gevolge van verlies van water. In zodanige gevallen plegen andere Lid-Staten in de praktijk een zekere correctie in verband met dit verlies toe te passen. Op grond hiervan zal ook hier te lande bij de toepassing van artikel 3 met bedoeld gewichtsverlies rekening worden gehouden in gevallen waarin dit verlies na de vervaardiging van de betrokken serievoorverpakkingen, gezien de aard van het produkt, onvermijdelijk is en in verband daarmee redelijkerwijs voldoende maatregelen zijn genomen om dat gewichtsverlies tegen te gaan. Het ligt in het voornemen aan de hand van opgedane praktijkervaring in EEG-verband te bezien of ter zake van correctie voor gewichtsverlies waarvan de uitwerking thans aan de Lid-Staten is overgelaten regelen kunnen worden gesteld.

Het in de richtlijnen voorziene gemiddelde-systeem houdt in, dat de eis van de gemiddelde hoeveelheid, zoals vervat in de onderdelen a en b, in feite slechts aan meer exemplaren van e-voorverpakkingen te zamen kan worden gesteld en de toetsing aan die eis slechts ten aanzien van een uit die exemplaren gevormde partij kan plaatsvinden. Dat systeem brengt voorts met zich mee, dat aan de eerste handelsfase (de vervaardiger, de vuller en, in bepaalde gevallen, de importeur) zwaardere verplichtingen worden opgelegd dan bij het minimum-systeem en het toezicht van overheidswege op de naleving van vorenbedoelde eis van de gemiddelde hoeveelheid bij die «bron» plaatsvindt en niet in verdere handelsfasen.

De richtlijnen gaan ervan uit, dat iedere Lid-Staat toeziet op de naleving van de eisen, zoals vervat in artikel 3, onder a en b, bij de op zijn grondgebied gevestigde vervaardigers en vullers van e-voorverpakkingen en, indien e-voorverpakkingen uit een derde land zijn ingevoerd binnen bedoeld grondgebied, bij de aldaar gevestigde importeur daarvan of diens gemachtigde. E-voorverpakkingen, waarvan het land van herkomst een bepaalde Lid-Staat is, zullen dientengevolge in een andere Lid-Staat niet meer worden onderworpen aan een toetsing aan de eis van de gemiddelde hoeveelheid, vervat in artikel 3, onder a en b, en dienen voor zover het betreft het voldoen aan deze criteria door die andere Lid-Staat aanvaard te worden. Voor zover Nederland betreft, zal toezicht op de naleving van vorenbedoelde eisen derhalve plaatsvinden bij alhier gevestigde vervaardigers en vullers, alsmede importeurs van uit een derde land alhier ingevoerde e-voorverpakkingen of hun gemachtigden.

Om vorenstaande redenen is in *artikel 2, tweede lid*, een voorziening getroffen ertoe strekkende, dat e-voorverpakkingen afkomstig uit een andere Lid-Staat voor wat betreft de eis van de gemiddelde hoeveelheid vervat in artikel 3, onder a en b, hier te lande worden aanvaard.

Wanneer een e-voorverpakking, nadat deze reeds in de handel is gebracht, wordt verhandeld door (op de vervaardiger of in bepaalde gevallen, op de importeur volgende) verkopers, moet het gebruik van het EEG-teken in samenhang met een hoeveelheidsaanduiding voor de betrokken verhandelaar niet verboden zijn tengevolge van de niet-naleving van het gemiddelde-systeem (artikel 3, onder a en b) door de betrokken vervaardiger of het achterwege laten van de maatregelen ter waarborging van dat systeem (hiervoor moge worden verwezen naar de toelichting op artikel 5) door de betrokken vervaardiger of importeur. Aan nalatigheid ter zake van vorengenoemde handelingen, die aan de «bron» moeten worden verricht, kan een verhandelaar in latere handelsfasen immers niets meer toe- of afdoen.

Daar de in dit besluit op de voet van artikel 14, eerste lid, van de Warenwet (Stb. 1935, 793) gegeven regelen omtrent het bezigen van het EEG-teken gel-

den voor alle handelsfasen, is met het oog op het vorenstaande in *artikel 2, derde lid*, een voorziening getroffen, er toe strekkende dat verhandelaren, die een e-voorverpakking, reeds voorzien van het EEG-teken, hebben ontvangen, niet strafbaar kunnen worden gesteld op grond van het feit, dat aan de «bron» artikel 3, onder a of b, of artikel 5 niet is nageleefd.

In *artikel 4, eerste en tweede lid*, is in de eerste plaats tot uiting gebracht, dat ter bewaking van de naleving van het gemiddelde-systeem hier te lande aan de bron, dat wil zeggen bij vervaardigers of vullers of, indien e-voorverpakkingen uit een derde land in Nederland zijn ingevoerd, bij importeurs of hun in Nederland gevestigde gemachtigde, van overheidswege statistische controles worden verricht op partijen e-voorverpakkingen. Tevens zijn in het eerste lid de gevolgen van de uitkomsten van die statistische controles voor de e-voorverpakkingen, die te zamen een partij vormen, geregeld. De statistische controle op een partij e-voorverpakkingen geschiedt door middel van feitelijk onderzoek van een uit de partij genomen steekproef; de uitkomst van dat onderzoek wordt toegerekend aan alle exemplaren van de partij. Regelen met betrekking tot de grootte van partijen en van de daaruit te nemen steekproeven, de wijze, waarop een steekproef wordt genomen, de ter zake toe te passen onderzoeksmethoden en de daarbij behorende goedkeur- en afkeurcriteria zijn in bijlage III van het besluit vervat. Deze regelen impliceren, zoals de richtlijnen verlangen, een doeltreffendheid van het statistisch onderzoek, gelijkwaardig aan die van de in de richtlijnen vastgelegde referentiemethoden.

Leidt een statistische controle als vorenoomschreven tot de conclusie dat aan het goedkeurcriterium wordt voldaan, dan mag aan het in de handel brengen van de betrokken e-voorverpakkingen ingevolge de richtlijnen niets in de weg worden gelegd op grond van de wijze van afvulling. Leidt een statistische controle van een partij e-voorverpakkingen bij een vervaardiger, vuller of importeur daarentegen tot de conclusie dat de uitslag van het onderzoek van een steekproef valt onder het afkeurcriterium, dan heeft dit gevolgen voor elke tot die partij behorende e-voorverpakking. Ingevolge het eerste lid wordt dan elke e-voorverpakking, behorende tot die partij, geacht niet aan artikel 3, onder a en b, te voldoen, weshalve deze e-voorverpakkingen als zodanig niet in de handel mogen worden gebracht.

Het *derde lid* voorziet in een uitzondering op de bepaling van het eerste lid en verschaft de betrokkene de mogelijkheid (door middel van bij voorbeeld uitsorteren van e-voorverpakkingen met een te kleine hoeveelheid produkt) te ontkomen aan het verkoopverbod, mits hij correcties toepast ten einde alsnog aan het gemiddelde te voldoen en hij zulks kan aantonen.

De in het *vierde lid* vervatte bepaling voorziet in de mogelijkheid van verbreking van zogenaamde omdozen met het oog op gevallen, waarin statistische controle niet aan het einde van de vulketen zou kunnen plaatsvinden.

Zoals reeds bij artikel 3 is opgemerkt, gaan de richtlijnen ervan uit, dat elke Lid-Staat statistische controles op partijen e-voorverpakkingen toepast bij op zijn grondgebied gevestigde vervaardigers of vullers van e-voorverpakkingen en bij importeurs van, in het gebied van de betrokken Lid-Staat uit derde landen ingevoerde, e-voorverpakkingen of hun gemachtigde. Dit «aan de bron» statistisch controleren alsmede de door de vervaardigers en bedoelde importeurs zelf te nemen maatregelen ter waarborging van het gemiddelde-systeem (te dezen moge worden verwezen naar de toelichting op artikel 5) brengen mede, dat de ene Lid-Staat partijen e-voorverpakkingen, afkomstig uit een andere Lid-Staat, moet aanvaarden. Daarom is in *artikel 2, tweede lid*, tevens erin voorzien, dat artikel 4, eerste lid, niet geldt voor e-voorverpakkingen, waarvan de herkomst een andere Lid-Staat van de EEG is.

Artikel 5. Naast de statistische van overheidswege te verrichten controles, voorzien in artikel 4, eisen de richtlijnen nog andere waarborgen voor de naleving van het gemiddelde-systeem. Door in het EEG-gebied gevestigde ver-

vaardigers en door importeurs van uit een derde land in het EEG-gebied ingevoerde e-voorverpakkingen moeten namelijk maatregelen genomen worden, opdat door hen vervaardigde c.q. ingevoerde e-voorverpakkingen beantwoorden aan de eisen omtrent de gemiddelde hoeveelheid, zoals omschreven in artikel 3. De Lid-Staten moeten op eigen grondgebied toezien op de naleving van deze verplichting.

In verband hiermede is allereerst in *artikel 2, tweede lid*, een voorziening getroffen voor e-voorverpakkingen waarvan de herkomst een andere Lid-Staat is.

Voor zover Nederland betreft is in *artikel 5, eerste lid*, een verplichting tot het nemen van maatregelen neergelegd voor in Nederland gevestigde vervaardigers en voor importeurs van uit een derde land ingevoerde e-voorverpakkingen.

De verplichting tot het nemen van maatregelen betekent voor een vervaardiger, die verpakkingen door een vuller doet afvullen, en daarna die afgevulde verpakkingen als e-voorverpakkingen in de handel brengt, dat hij ofwel zelf die maatregelen moet nemen ofwel moet zorgdragen, dat zijn vuller die maatregelen neemt.

De ingevolge het eerste lid door de betrokkenen te nemen maatregelen zijn in het *tweede lid* gespecificeerd. De keuze wordt gelaten tussen meting van de werkelijke inhoud van elke e-voorverpakking tijdens het afvullen daarvan (onderdeel a) of de toepassing van een bedrijfscontrolesysteem (onderdeel b), dat gebaseerd is op statistische principes.

Voor zover het betreft de in onderdeel a bedoelde maatregelen spelen alleen meetmiddelen voor het bepalen van volume of gewicht een rol. Aangezien deze meetmiddelen ingevolge de IJkwet 1937 (Stb. 627) aan keuring zijn onderworpen, moet derhalve ingevolge dit onderdeel een «geijkt» meetmiddel worden gebruikt. Denkbaar is echter dat in het kader van de bedrijfscontroles, bedoeld in onderdeel b, daarenboven nog gebruik wordt gemaakt van meetmiddelen, waarvoor keuring ingevolge de IJkwet 1937 niet mogelijk is (bij voorbeeld dichtheidsmeters); derhalve is in onderdeel b niet in alle gevallen een geijkt meetmiddel verlangd.

Aangezien erop moet kunnen worden toegezien, dat de betrokken maatregelen ook daadwerkelijk worden genomen, is ingevolge het *derde lid* vereist, dat deze maatregelen in Nederland worden uitgevoerd. Dat zal voor een in het buitenland gevestigde importeur van in Nederland vanuit een derde land ingevoerde e-voorverpakkingen met zich brengen, dat hij een ander in Nederland de betrokken maatregelen namens hem zal moeten doen nemen. Die maatregelen zullen dan in principe moeten bestaan uit de toepassing van een bedrijfscontrolesysteem, daar een dergelijke importeur of diens gemachtigde de maatregelen genoemd in het tweede lid, onder a, niet kan nemen.

In het *vierde lid* is voorzien in de verplichting voor diegenen, die een bedrijfscontrolesysteem hanteren, tot het in Nederland voeren (of doen voeren) van een administratie betreffende de toepassing van dat systeem en tot het bewaren van de daarop betrekking hebbende bescheiden. Uit de bescheiden kunnen conclusies worden getrokken die aanleiding geven tot een meer frequente controle aan de bron.

Op de voet van de richtlijnen is in het *vijfde lid* voor de importeur van e-voorverpakkingen, waarvan de herkomst buiten het EEG-gebied ligt, voorzien in de mogelijkheid, dat hij niet zelf een bedrijfscontrole in Nederland behoeft toe te passen of te doen toepassen, indien hij andere waarborgen biedt. Hij kan aan het eerste lid bij voorbeeld voldoen door met een, in een derde land gevestigde, vervaardiger overeen te komen dat deze aldaar op adequate wijze zorgt voor de naleving van het gemiddelde-systeem, en door zich van de juiste toepassing daarvan te vergewissen door zich bij voorbeeld bescheiden te doen toezenden.

Achteraf zou kunnen blijken, dat ten aanzien van de e-voorverpakkingen, die door de betrokken importeur worden of zijn verkocht, de bepalingen van artikel 3 niet zijn nageleefd; alsdan moet de voor die importeur geschapen

uitzonderingspositie kunnen worden beëindigd. Met het oog hierop is in onderdeel b voorzien in de afgifte van een verklaring door het hoofd van de bevoegde dienst. In een geval als vorenbedoeld zal de verklaring moeten kunnen worden ingetrokken; te dezen moge worden verwezen naar de toelichting op artikel 8.

Ten einde de betrokken importeur niet in onzekerheid te laten omtrent de dienst die ter zake van de afgifte van de verklaring, bedoeld in het vijfde lid, onder b, zal beslissen, voorziet het *zesde lid* erin, dat die dienst op korte termijn aan hem bekend wordt gemaakt.

Degenen, die van hun voorganger e-voorverpakkingen ontvangen, kunnen niet verantwoordelijk worden gesteld voor het feit, dat aan de bron de vereiste maatregelen niet of niet goed zijn genomen. Daarom voorziet *artikel 2, derde lid*, erin, dat alsdan artikel 5 niet geldt.

Artikel 6. Zoals reeds opgemerkt in het algemeen deel (punt 1.2.) en bij artikel 4, verlangen de richtlijnen, dat de bevoegde diensten van de Lid-Staten op hun eigen grondgebied bij vervaardigers of vullers van e-voorverpakkingen en bij importeurs vanuit een derde land ingevoerde e-voorverpakkingen of de gemachtigde van laatstbedoelden in het kader van het toezicht op de naleving van de regelen omtrent het gebruik van het EEG-teken, statistische controles van partijen e-voorverpakkingen verrichten. Voorts brengen de in artikel 5 vereiste maatregelen, die de vervaardiger of importeur moet nemen, met zich mede, dat moet kunnen worden gecontroleerd of het erkende bedrijfscontrolesysteem daadwerkelijk wordt toegepast; dit geldt eveneens ten aanzien van het voeren van de administratie betreffende de toepassing van het erkende bedrijfscontrolesysteem. Het is daarom nodig, dat de betrokken vervaardigers en importeurs aan de keuringsambtenaren de nodige medewerking verlenen; in samenhang met artikel 4 is die medewerking, voor zover het betreft het statistisch onderzoek van partijen, beperkt tot de fase voor het in de handel brengen van de tot die partijen behorende e-voorverpakkingen. Voorts brengt de voor een importeur in artikel 5, vijfde lid, geschapen uitzonderingspositie mede, dat de hem met betrekking daartoe afgegeven verklaring door de keuringsambtenaren moeten kunnen worden ingezien. In voorkomend geval zal het nodig zijn, dat afschrift van de desbetreffende bescheiden door de keuringsambtenaren wordt genomen.

Aangezien e-voorverpakkingen, die in een andere Lid-Staat vervaardigd zijn of uit een derde land zijn ingevoerd, in de betrokken Lid-Staat aan statistisch onderzoek worden onderworpen, heeft de in het onderhavige artikel gestelde voorwaarde voor het bezigen van het EEG-teken voor die e-voorverpakkingen hier te lande geen betekenis. In *artikel 2, tweede lid*, is daarvoor een voorziening getroffen.

Verhandelaren, die e-voorverpakkingen van hun voorganger ontvangen, kunnen niet verantwoordelijk gesteld worden voor het niet verlenen van medewerking, als in het onderhavige artikel omschreven, door de vervaardiger of importeur. Met het oog hierop is in *artikel 2, derde lid*, bepaald, dat artikel 6 voor bovenbedoelde gevallen niet geldt.

Artikel 7. Voor zover de betrokkene ter naleving van artikel 5, eerste lid, kiest voor de toepassing van een bedrijfscontrole als bedoeld in artikel 5, tweede lid, onder b, dient het systeem, dat daarbij wordt gevolgd, ingevolge de richtlijnen hier te lande van overheidswege voor hem te zijn erkend. Aangezien de doeltreffendheid van een zodanig systeem kan verschillen naar gelang van bij voorbeeld de aard van het voorverpakte produkt of van de aard, soort of vorm van zijn verpakking, is in de aanhef van het *eerste lid* erin voorzien, dat de erkenning van een bedrijfscontrolesysteem wordt verleend met betrekking tot een bepaald produkt en een bepaalde serievoorverpakking.

Omtrent de doeltreffendheid van een bedrijfscontrolesysteem kan een voorlopig oordeel worden gevormd op grond van schriftelijke gegevens betreffende dat systeem; die gegevens moeten uiteraard mede omvatten in-

formatie over het betrokken voorverpakte produkt en de betrokken voorverpakking. Een volledige beoordeling van een bedrijfscontrolesysteem kan eerst geschieden aan de hand van de feitelijke toepassing daarvan en van de daarop betrekking hebbende vastgelegde gegevens. Deze evaluatie van het bedrijfscontrolesysteem mede op grond van de feitelijke afvulling van e-voorverpakkingen vereist uiteraard de nodige tijd en de nodige mankracht.

Eenzijds moet zo spoedig mogelijk na inwerkingtreding van de onderhavige regeling het EEG-teken op de voet van artikel 2 gebezigd kunnen worden, anderzijds zouden de diversiteit van ter beoordeling voorgelegde bedrijfscontrolesystemen, alsmede het beperkte aantal ambtenaren, beschikbaar voor de beoordeling van de onderscheidene bedrijfscontrolesystemen, ten gevolge hebben, dat betrokkenen te lange tijd op hun erkenning zouden moeten wachten. Om bovengenoemde redenen is in het eerste lid voorzien in een erkenning in twee fasen.

Zoals blijkt uit de onderdelen a en b, zal altijd eerst een voorlopige erkenning worden verleend en pas later een definitieve erkenning; de definitieve erkenning zal op grond van onderdeel b slechts worden afgegeven aan degene, voor wie reeds een voorlopige erkenning van zijn bedrijfscontrolesysteem geldt.

De beoordeling van de bedrijfscontrolesystemen is opgedragen aan het hoofd van de bevoegde dienst. Aangezien de dienst van het IJkwezen, die ook bij de voorbereiding van de richtlijnen was betrokken, de nodige metrologische kennis betreffende afvalprocedures van voorverpakkingen en bedrijfscontrolesystemen bezit, zal deze dienst advies uitbrengen aan het hoofd van de bevoegde dienst, alvorens deze over de voorlopige of definitieve erkenning beslist.

Met het oog hierop en om de redenen uiteengezet onder punt 1.4. van deel Algemeen van deze nota van toelichting, zal de aanvraag van een erkenning moeten worden ingediend bij de dienst van het IJkwezen doch gericht moeten zijn aan «het hoofd van de bevoegde dienst». Om dezelfde redenen als in de toelichting op artikel 5, zesde lid, uiteengezet, wordt binnen korte termijn aan de aanvrager medegedeeld, welke van de bevoegde diensten op zijn aanvraag zal beslissen. Het *tweede en derde lid* bevatten de daartoe strekkende bepalingen.

Voor betrokkenen bestaat de mogelijkheid tegen besluiten tot weigering van een (voorlopige) erkenning van hun bedrijfscontrolesysteem een voorziening te vragen op de voet van de Wet administratieve rechtspraak overheidsbeschikkingen (Stb. 1975, 284); deze wet voorziet voor gevallen als de onderhavige onder meer in een bezwaarschriftenprocedure.

Artikel 8. In het *eerste lid* zijn de gronden opgesomd voor de intrekking van de voorlopige of de definitieve erkenning van een bedrijfscontrolesysteem voor de betrokken vervaardiger of importeur; deze gronden gelden ook voor het intrekken van de verklaring, die een importeur met betrekking tot door hem uit derde landen ingevoerde e-voorverpakkingen heeft ontvangen.

Onderdeel a heeft betrekking op gevallen, waarin niet wordt voldaan aan de in artikel 6 neergelegde verplichting tot medewerking.

Ook al is een bedrijfscontrolesysteem voor een betrokkene erkend en wordt dit door hem toegepast, toch moet rekening worden gehouden met de mogelijkheid, dat bij toepassing door keuringsambtenaren van een statistisch onderzoek van partijen e-voorverpakkingen bij de betrokken vervaardiger, vuller of importeur die partijen niet aan het goedkeurcriterium voldoen.

Aangezien alsdan door de betrokkene niet voldoende gewaarborgd is, dat aan het gemiddelde-systeem is voldaan, is in onderdeel b voor die gevallen voorzien in de mogelijkheid van intrekking van de erkenning van het bedrijfscontrolesysteem. Hetzelfde geldt voor de verklaring, bedoeld in artikel 5, vijfde lid, onder b.

De onder c vervatte intrekkingsgrond heeft betrekking op verschillende gevallen. Hierbij is allereerst te denken aan de mogelijkheid dat een partij e-

voorverpakkingen, waarop bij voorbeeld bij de vervaardiger statistisch onderzoek door keuringsambtenaren wordt verricht, beantwoordt aan het afkeurcriterium en de partij door de betrokkene toch is verkocht. Voorts kan gedacht worden aan de mogelijkheid, dat in latere handelsfasen door de keuringsambtenaren veelvuldig individuele e-voorverpakkingen worden aangetroffen, waarvan de werkelijke inhoud meer afwijkt van de nominale inhoud dan tweemaal de toegelaten fout (artikel 3, onder c); daaruit kan worden afgeleid, dat mogelijksterwijs aan het gemiddelde-systeem niet is voldaan. Factoren als het niet of niet juist toepassen van de maatregelen bedoeld in artikel 5, eerste lid, tweede lid, onder b, of vierde lid, kunnen daarvan de oorzaak zijn. In dat verband kan ook worden genoemd de mogelijkheid dat bij voorbeeld een (voorlopig) erkend bedrijfscontrolesysteem of waarborgen, die een importeur op de voet van artikel 5, vijfde lid, heeft verschaft, in de praktijk ontoereikend blijken.

Om dezelfde redenen als bij artikel 7, derde lid, is uiteengezet, is in het *tweede lid* van het onderhavige artikel voorzien in een door de dienst van het IJkwezen uit te brengen advies.

Het ligt voor de hand, dat in gevallen als vorenbedoeld in de praktijk tot intrekking van een erkenning niet dan bij noodzaak zal worden overgegaan in gevallen waarin voorafgaand overleg met een waarschuwing aan betrokkenen door de bevoegde dienst geen positief resultaat heeft.

Op grond van de Wet administratieve rechtspraak overheidsbeschikkingen kan de betrokkene voorziening vragen tegen een besluit tot intrekking van een (voorlopige) erkenning.

Artikel 9. Het EEG-teken mag uitsluitend worden gebruikt, indien de daarbij behorende aanduiding van de hoeveelheid aan de in het onderhavige artikel gestelde eisen voldoet.

Ingevolge het *eerste lid* is de in samenhang met het EEG-teken aan te duiden hoeveelheid de nominale hoeveelheid van de e-voorverpakking; deze nominale hoeveelheid moet op de e-voorverpakking zijn vermeld.

Op de voet van de richtlijnen is op de hoofdregel van het eerste lid in het *tweede lid* een uitzondering gemaakt in gevallen waarin voor een e-voorverpakking een EEG-tapmaatfles wordt gebruikt. Zodanige EEG-tapmaatflessen moeten ingevolge het Besluit EEG-tapmaatflessen (Stb. 1978, 584) een aanduiding dragen van de nominale hoeveelheid vloeistof die zij bij vulling tot constante kopruimte of constant vloeistofniveau kunnen bevatten (het zogenaamde nominaal volume van lege EEG-tapmaatflessen). Op EEG-tapmaatflessen behoeft, indien zij overeenkomstig de voor zodanige flessen bestemde vulmethode zijn afgevuld, dan niet ook nog de hoeveelheid van het produkt, waarmee zij zijn afgevuld te worden vermeld. Onderdeel b vereist voorts, dat de aanduiding van het nominaal volume op de EEG-tapmaatflessen zichtbaar is, wanneer die flessen na op de vereiste wijze te zijn afgevuld op de daarvoor gebruikelijke wijze te koop worden aangeboden.

Verhandelaren, die e-voorverpakkingen bestaande uit een gevulde EEG-tapmaatfles van hun voorganger ontvangen, kunnen niet verantwoordelijk gesteld worden voor de wijze van afvulling van EEG-tapmaatflessen met een produkt. Met het oog hierop is voor e-voorverpakkingen, waarvan het land van herkomst een andere EEG-Lid-Staat is, en voor andere e-voorverpakkingen in *artikel 2, tweede lid*, onderscheidenlijk *derde lid*, bepaald, dat artikel 9, tweede lid, onder a, voor gevallen als vorenbedoeld niet geldt.

In het *derde lid* is in overeenstemming met de richtlijnen als hoofdregel gegeven dat de nominale hoeveelheid van vloeibare produkten in bepaalde meeteenheden van volume en van vaste produkten in bepaalde meeteenheden van gewicht moet worden uitgedrukt.

In het *zesde lid* is voorzien in de mogelijkheid, dat in bepaalde gevallen de nominale hoeveelheid mag zijn uitgedrukt op een wijze, tegengesteld aan hetgeen in de hoofdregel is bepaald. De richtlijnen voorzien slechts in uitzonderingen op de hoofdregel voor het handelsverkeer tussen de EEG-Lid-Staten. Aangezien rekening moet worden gehouden met de vraag van derde landen naar e-voorverpakkingen, is in onderdeel a voorzien in een aanpas-

sing van de weergave van de nominale hoeveelheid van een e-voorverpakking aan de aldaar geldende bepalingen. De onderdelen b en c hebben betrekking op twee mogelijkheden, waarbij wettelijke bepalingen of het handelsgebruik afwijkingen toestaan en die in de richtlijnen zijn omschreven. De eerste mogelijkheid is dat de nationale bepalingen van alle Lid-Staten ter zake (al dan niet ten gevolge van de uitvoering van daartoe strekkende richtlijnen) gelijklopend zijn of, bij ontbreken van wettelijke bepalingen, het handelsgebruik in alle EEG-landen gelijk is. De tweede mogelijkheid is dat de wettelijke bepalingen niet in alle Lid-Staten gelijk zijn of dat, bij ontbreken daarvan, het handelsgebruik in de Lid-Staten verschilt. Op deze beide mogelijkheden is, voor zover het betreft een e-voorverpakking, die kennelijk voor een andere Lid-Staat bestemd is, onderdeel b gericht.

In onderdeel c is, voor zover het betreft een niet kennelijk voor uitvoer naar het buitenland bestemde e-voorverpakking, eveneens rekening gehouden met beide voornoemde mogelijkheden; alsdan zal de nominale hoeveelheid in afwijking van de hoofdregel mogen zijn uitgedrukt, indien andere Nederlandse wettelijke bepalingen dan in de onderhavige paragraaf vervat daartoe nopen of, bij het ontbreken van zodanige bepalingen, die afwijking in overeenstemming is met het in Nederland algemeen geldend handelsgebruik.

In de richtlijnen zijn voorzieningen opgenomen voor het uitdrukken van de nominale hoeveelheid van e-voorverpakkingen in meeteenheden van het imperiale stelsel in dier voege, dat een dusdanige aanduiding de aanduiding van de nominale hoeveelheid, uitgedrukt in de meeteenheden, genoemd in het derde lid, mag vergezellen, mits daarbij een bepaalde wijze van omrekening is gevolgd en de hoogte van de aanduidingen in meeteenheden van het imperiale stelsel die van de andere hoeveelhedaanduiding niet overtreft. Het *zevende lid* bevat de daartoe nodige regels. Deze bepaling zal te zijner tijd, voor het geval dat richtlijnen het gebruik van de betrokken meeteenheden van het imperiale stelsel niet langer toestaan, worden ingetrokken.

De in *artikel 10* neergelegde bepaling brengt met zich mede, dat gebruik van het EEG-teken in samenhang met een hoeveelhedaanduiding van een in serie voorverpakt produkt niet geoorloofd is voor serievoorverpakkingen, waarvan de nominale hoeveelheid ligt buiten de grenzen van het gebied, liggende tussen 5 g of 5 ml en 10 kg of 10 l.

Ingevolge *artikel 12* behoeven het EEG-teken en de aanduiding van de nominale hoeveelheid niet onmiddellijk achter of onder elkaar te zijn vermeld doch wèl zodanig, dat zij bij te koop aanbidding in één oogopslag te zamen kunnen worden gezien.

Artikel 13 strekt ertoe, dat inzonderheid bij het te koop aanbieden van e-voorverpakkingen of het uitstallen daarvan de aanduidingen van de nominale hoeveelheid, van de vervaardiger, de vuller of, in voorkomend geval, de importeur en het EEG-teken gemakkelijk door toekomstige afnemers kunnen worden waargenomen.

Op de voet van de richtlijnen is ingevolge *artikel 14* het gebruik van een teken, dat met het EEG-teken kan worden verward, op de verpakking van een produkt – onverschillig of het een in serie voorverpakt produkt of enig ander verpakt produkt betreft – in samenhang met de aanduiding van de hoeveelheid van dat produkt niet toegestaan.

De in *artikel 15* vervatte bepaling hangt samen met de op de voet van de richtlijnen in artikel 1 gegeven omschrijving van «in serie voorverpakt produkt», inzonderheid onderdeel b daarvan. De bepaling strekt ertoe de «gemiddelde» hoeveelheid produkt in e-voorverpakkingen te waarborgen.

Artikel 16. Zoals reeds vermeld bij de toelichting op artikel 1, tweede lid, is in het onderhavige artikel voorzien in de mogelijkheid het EEG-teken als ci-taat in een hoeveelheidsaanduiding te gebruiken, waarbij rekening is gehou-den met de bepalingen ter zake van hoeveelheidsaanduiding in de zoge-naamde Etiketteringsrichtlijn.

Hierbij is allereerst te denken aan het in de praktijk meest voorkomende geval, dat e-voorverpakkingen die elk eenzelfde nominale hoeveelheid heb-ben en waarvan eenzelfde produkt deel uitmaakt, in zogenaamde omdozen zijn verpakt, hetzij door de vervaardiger van die e-voorverpakkingen, hetzij door een op hem volgende verhandelaar (onderdeel a, 2°). Ook is het denkbaar dat één e-voorverpakking, waarvan een bepaald produkt deel uitmaakt, te zamen met andere al dan niet verpakte produkten in een «verzamelverpakking» is verpakt (onderdeel a, 1°). Ten slotte kunnen ook e-voorverpakkingen waarvan eenzelfde produkt deel uitmaakt, maar die onderling ver-schillende nominale hoeveelheden hebben, zich al dan niet te zamen met andere, al dan niet verpakte produkten in een verpakking bevinden (onder-deel a, 2°). In al deze gevallen moet het mogelijk zijn op de buitenzijde van de omdoos of op een daaraan gehecht etiket het EEG-teken in samenhang met een hoeveelheidsaanduiding voor het betrokken produkt te bezigen.

In samenhang met de Etiketteringsrichtlijn is vorenbedoeld gebruik van het EEG-teken toegestaan indien het betreft een e-voorverpakking of e-voor-verpakkingen die ook afzonderlijk aan verbruikers plegen te worden ver-kocht en is voor de aanduiding, waarmede de omdoos mag zijn voorzien, een bepaalde vorm vereist. In gevallen waarin zich wijn bevindt in 10 e-voorverpakkingen met elk een nominale hoeveelheid van 1 liter, zal de onderhavige bepaling derhalve leiden tot een aanduiding op de omdoos van bij voor-beeld «10 flessen à 1 liter e» of «10 × e 1 l». In de onderdelen b–e zijn overeenkomstige regelen gesteld als ten aanzien van e-voorverpakkingen. Indien op een verzamelverpakking met betrekking tot verschillende produkten, waarvan een of meer deel uitmaken van e-voorverpakkingen, een hoe-veelheidsaanduiding met het EEG-teken gebruikt wordt, heeft zulks voor de verbruiker alleen zin, indien het duidelijk is welke hoeveelheidsaanduiding op welk produkt slaat. Onderdeel f strekt daartoe.

In *artikel 17* is een voorziening getroffen, waarbij, voor zover het e-voor-verpakkingen betreft, voorrang wordt verleend aan de bepalingen van de onderhavige regeling boven de bepalingen in andere Warenwetbesluiten omtrent bij voorbeeld de plaatsen van aanduiding van hoeveelheid op een verpakking en de hoogte van de letters en cijfers van een hoeveelheidsaan-duiding. Het onderhavige besluit heeft geen voorrang in gevallen waarin ten aanzien van een bepaald vast of vloeibaar produkt in een ander Warenwet-besluit is bepaald, dat de hoeveelheid daarvan moet zijn uitgedrukt in bij voorbeeld liter onderscheidenlijk kilogram.

In *artikel 18* is op de algemene regeling van het onderhavige besluit in zo-vere een uitzondering gemaakt, dat rekening wordt gehouden met goedge-keurde verordeningen van produkt-, hoofdbedrijf- of bedrijfschappen of een andere wettelijke regeling dan de Warenwet, waarbij voor een of meer in se-rie voorverpakte produkten ter uitvoering van de richtlijnen inzake voorverpakkingen wordt voorzien in het in samenhang met een hoeveelheidsaan-duiding uitsluitend mogen gebruiken van het EEG-teken.

De Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
L. Ginjaar

De Minister van Landbouw en Visserij,
G. J. M. Braks

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
Th. M. Hazekamp